

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу оптужени сви ту да не прозивамо? Ту су. Адвокат Здравко Крстић, ту је, адвокат Градимир Налић, адвокат Војислав Вукотић, адвокат Јасмина Живић, Миладин Живановић, ту сте, Лукић Бранко, добро, адвокат Ђорђе Калањ, Гордана Живановић, ту сте, Слободан Живковић, Бранислава Фурјановић, ту сте, адвокат Планојевић Миодраг, ту сте, адвокат Мила Јанковић, хоће ли неко да прихвати да је мења, да бисмо имали предуслове да отворимо претрес? Можда ће колегиница стићи у међувремену. Добро, ту сте.

УТВРЂУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

- **заменик тужиоца за ратне злочине Веселин Мрдак,**
- **пуномоћници оштећених, Наташа Кандић и адвокат Драгољуб Тодоровић,**
- **оптужени Љубан Деветак, Милан Девчић, Милан Радојчић, Жељко Крњајић, Миодраг Димитријевић, Дарко Перић, Радован Влајковић, Радисав Јосиповић, Јован Димитријевић, Саша Стојановић, Драган Бачић, Зоран Косијер, Петроније Стевановић и Александар Николајидис,**
- **адвокат Здравко Крстић, бранилац оптужених Љубана Деветака, Милана Девчића, Драгана Бачића, адвокат Градимир Налић и адвокат Игор Олујић, браниоци оптуженог Милана Радојчића, браниоца оптуженог Жељка Крњајића, адвоката Војислава Вукотића замењује адвокат Јасмина Живић, бранилац оптуженог Миодрага Димитријевића, адвокат Миладин Живановић, бранилац оптуженог Дарка Перића, адвокат Јасмина Живић, бранилац оптуженог Радована Влајковића, адвокат Зорко Борис, бранилац оптуженог Радисава Јосиповића адвокат Бранко Димић, бранилац оптуженог Јована Димитријевића, адвокат Гордана Живановић, браниоца оптуженог Саше Стојановића, адвоката Слободана Живковића мења адвокат Гордана Живановић, бранилац оптуженог Зорана Косијера адвокат Бранислава Фурјановић, бранилац оптуженог Петронија Стевановића, адвокат Миодраг Планојевић и бранилац оптуженог Александра Николајидиса, адвокат Мила Јанковић,**

***те се констатује да је у међувремену приступио бранилац
оптуженог Жељка Крњајића, адвокат Војислав Вукотић.***

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

Претрес је јаван.

***Главни претрес СЕ НАСТАВЉА у 9,55 часова, испитивањем
оптуженог Љубана Деветака, а из суднице се удаљују сви
остали оптужени који нису изнели своју одбрану.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, остају у судници Александар Николајидис, Петроније Стевановић, Љубан Деветак. Остали оптужени излазе и сутра у пола десет овде.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Док се направи овде ред, ја имам два предлога, један да појасним, поновим и оснажим, а други је нов предлог, а оба се тичу процедуралних ствари. Дакле, ја још једном стављам предлог и молим да о томе одлучи веће овога суда, да се госпођа Наташа Кандић коју намеравамо да предложимо у даљем поступку, а нарочито после саслушања и давања одбране свих оптужених, у својству сведока на околност разговора и припреме са Љубаном Деветаком, мојим брањеником за Хашки трибунал. Дакле, није реч само о интервју који Ви имате у оригиналу или препису ту, него је било неколико разговора, састанака и припреме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будите мало краћи, молим Вас, значи предлог да се пуномоћник Наташа Кандић удаљи из суднице. О томе смо одлучили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако ми дозволите да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сада ће о томе да одлучи веће. Знате шта, убудуће, овакве увертире на главном претресу пре отпочињања претреса не можете више да држите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја не могу после главног претреса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете после главног претреса, али сваки почетак главног претреса Ви држите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Процедуралне ствари морају да се расчисте, као у сваком суду, па и у овом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О овом предлогу смо одлучили, сада ће да одлучује и веће о томе, али убудуће, када почиње главни претрес.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нећу да се јављам уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико имате нешто битно да кажете, Ви можете то да изговорите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ово је јако битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећете моћи сада убудуће како који претрес се отвара, почиње, Ви устајете и држите реч.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, нема потребе да будете нервозни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам нервозна.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Понедељак јесте незгодан дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, ово је сваки дан, сваки претрес отворим и отпочетка од када смо почели, од четвртка, Ви држите овде слово. Овај предлог је био, ја сам одлучила, одлучиће сада и веће, нема проблема, скратите ту Вашу дискусију.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Немојте тако да ме доживљавате, немам намере да опструирам, само да указујем на пропусте, а то је моја основна дужност и на предлоге које ћу поставити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, чули смо предлог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте, нисте чули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите сада да веће одлучи.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Имам и други предлог, за које ће, такође, веће одлучивати, једино ако ми ускратите предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тај други предлог.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Само да завршим овај први. Ја сам знао до сада да има заштићених сведока, али заштићених пуномоћника, нисам знао. Ви уводите нову институцију. Не разумем, одакле, то је у прилог овог првог предлога, дакле, врло је озбиљан предлог и много што-шта треба да чујемо од овог сведока. Али ако Ви прејудицирате тај став са оваквим ставом Вашим, да одбијате *argi*, онда ја немам шта да предлажем госпођу за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да чујемо, да чујемо тај други предлог, о чему се ради.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево, да завршим први, па ћу прећи на други, дакле немојте ме пожуривати и без нервозе, заиста, нема потребе, понедељак је дуг дан, данас цео дан има пред нама, тако да нема потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега Крстићу, одузећу Вам реч ако будете овако одуговлачили.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како да не, како да не и ја ћу се повиновати Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците тај други предлог да одлучимо, па да идемо даље.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Други предлог је да се из списка издвоје у смислу чл.178. став 1 ЗКП-а сви записници, службене белешке, радне белешке, неки показатељи, копије и тако даље и тако даље, значи сви они списи на којима се и документа, на којима се не може темељити ова пресуда, а коју иначе у поступку злоупотребава она друга страна. То је било и у истрази, а и сада. У истрази ја сам као бранилац приликом првог саслушања дао тај предлог. Господин судија истражни Дилпарић је усвојио тај предлог, не помињући мој предлог након шест месеци злоупотребе од стране Тужилаштва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конкретизујте, конкретизујте.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Врло конкретизујем. Ви пред собом имате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не бисмо сада губили време.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ево скраћујем максимално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Доставите суду у писменој форми, које записнике и које издвајање тражите, па ћемо о томе да одлучујемо када имам конкретан предлог. Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Али, у међувремену се злоупотребљавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, до сада није ниједан записник, ти о којима Ви причате, злоупотребљаван. Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог Љубана Деветака, да се из суднице удаљи пуномоћник оштећених Наташа Кандић, а о осталим изнетим предлозима, одлучиваће се накнадно, те се браниоцу оптуженог Љубана Деветака, адвокату Здравку Крстићу налаже да достави прецизиране записнике, односно предлога који је навео у вези издвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Ако допустите, значи без икаквог улажења у правну природу функције представника оштећених у кривичном поступку у коме и мој приправник који је адвокат сутра мора да има специјално пуномоћје за одређене ствари, а за друге ствари уопште не

може да поступа, у то нећу да улазим, али просто мислим да ћемо саопштити јавности да се овај поступак започиње уз толико битних повреда, као што су неуудаљавање сведока из суднице која предлаже колега и који је веома битан сведок, јер се годинама бави сарадњом с Хашким трибуналом на овом предмету, што ја заиста не желим да инсинуирам и поштујем улогу невладиних организација у привођењу правди, значи одговорних за ратне злочине на просторима бивше Југославије, али се просто ради о томе да је у питању сведок, прво, друго ради се о томе да значи оштећени овде имају веома квалитетног пуномоћника у лику колеге Тодоровића. Не бих имао ништа против ни да је госпођа Кандић асистент господина Тодоровића у овом предмету као социолог који може много да каже о томе, само ми једно смета, што је госпођа Кандић овде сведок и просто не разумем зашто се ови наши напори да се процесним правом служимо у овом поступку, проглашавају за некакве тираде и остало. Ми смо веома мало имали прилике да говоримо. Ја не желим да мој брањеник седи годинама у притвору због тога што ће падати један по један, једна по једна пресуда у овом поступку. Нити је то добро за правду, нити је то добро за мог клијента, нити је то добро за невладину организацију коју заступа госпођа Кандић, а Ви руководите поступком, па можете одлучити, евентуално, да госпођа Кандић буде саслушана раније и тако даље, то већ није моје да Вас саветујем. Хвала. Ја понављам мој предлог, у име мог брањеника и своје име, јер га до сада нисам чинио. Молим да одлучите о том предлогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Ваш предлог?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Мој је предлог да суд донесе решење да се, по предлогу два браниоца већ, госпођа Наташа Кандић позове пред суд да сведочи, те да због тога не може даље да буде пуномоћник оштећених у овом предмету, то је просто разумно и логично и веома једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је одлучило о том предлогу.

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: Није по мом. Веће није одлучивало по мом предлогу, просто уколико налазите да је то истоврсно, а ја сам чини ми се дао и шире образложење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Ваш предлог, да се она саслушава као сведок?

Адв. ГРАДИМИР НАЛИЋ: У својству сведока на околности припреме, не само Љубана Деветака, него и других, при чему реч припрема молим да се не схвати ни на који начин као инсинуација, просто не мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ако хоћете веће ће да одлучи о томе, ту је и други члан већа.

Веће доноси

РЕШЕЊЕ

О предлогу браниоца оптуженог Милана Радојчића, одлучиће се накнадно, с обзиром да у овој фази још увек траје изношење одбране оптуженог.

Оптужени ЉУБАН ДЕВЕТАК у своју одбрану износи:

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Изволите, господине Деветак, реците суду, да ли ћете изнети своју одбрану?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изнећу одбрану, припремио сам, одбрана ће ми бити врло кратка. Припремио сам концепт, па бих Вас замолио да ме у току излагања не прекидате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја иначе и немам обичај да прекида, пустићу Вас све, али молим Вас, да се држите оптужнице.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И уколико сте нешто спремили да читате.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да читате, можете неки подсетник да се подсећате, евентуално.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ставио сам га пред себе, али, овај, нисам едукован од мог адвоката у том смислу, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нећу држати тираду. Дакле, примио сам оптужницу и разумео је у целости искључиво због тога што је писана на српском језику. Иначе, ја нисам адреса за ову оптужницу. Пре свега, морам да кажем да сам особа која осуђује сваки злочин, ма где се догодио и ма ко га починио над киме. Ја сам и у оно време када су се ови злочини догодили у селу Ловас, неким од сродника погинулих изразио саучешће. Ја ову прилику такође користим да изразим саучешће свим сродницима страдалих у ратовима 90.-тих година, а посебно сродницима жртава злочина у Ловасу, где сам ја се родио, одрастао, где сам завршио осмогодишњу школу, где сам стално долазио и где сам 1981. године заједно са супругом, направио кућу за пензионерске дане. Ти догађаји несретни у Ловасу мене су стварно изузетно потресли и оставили су мало трајније последице на моје психо-физичко здравље. После тих догађаја све моје активности су

биле усмерене на иницирање судског поступка за утврђивање одговорности починиоца тих злочина и исте сам иницирао у више наврата. Међутим, одређена сазнања сам ја имао, никога та сазнања нису занимала. Ја сам чврсто уверен да управо починиоци тих злочина су исфабриковали доказе за подизање ове оптужнице, а Тужилаштво је имало само техничку улогу да је уоквири. Све што ми се ставља на терет у овом оптужници, нисам ништа од тога починио, ништа подстрекао и са ничим нисам командовао. 1991. године ја сам отпочетка се укључио у помоћ српском народу у Хрватској, јер је било очито, више него очито да је било угрожено. Тада сам радио, односно имао сам, овај, приватну фирму у Новој Пазови и формирали смо тамо Српску демократску странку Крајине. То је тако била једна већа скупина људи пореклом из Далмације, ја из Славоније, неки из Босне и тако даље. На челу те наше организације је био Бранко Крнета из Нове Пазове. Наше деловање се искључиво сводило на прикупљање помоћи, онолико колико је ко могао и то смо слали у све крајеве Хрватске где су живели Срби, а посебно у Книнску Крајину и на Банију и Кордун. Када је основан СДС Крајине на нивоу Републике Србије, на челу је мислим био доктор Велимир Бранковић, ми смо се с њима повезали и после тога чини ми се да смо се упознали са свим релевантним људима из Книнске Крајине и Славоније, Барање и Западног Срема. Већ у лето 1991. године код мене стижу избеглице, па ћу покушати по реду да их набројим. Најпре синовац из Вуковара и то овде у Београду где сам имао стан, потом долази оптужени Девчић, иначе мој нећак са супругом и малодобним дететом и мојим синовцем Сенишом. Након њих долази у Нову Пазову код мене у фирму Воркапић Милан, звани «Трндо» са супругом и боровским камионом са приколицом и остаје у кругу моје фирме и ту се смешта и паркира и камион. Иза тога долази оптужени Крњајић, њега успевам преко једне спремачице која је радила код мене у фирми, да сместимо у Новој Пазови код једне породице. После Крњајића долази Воркапић Милан, звани «Шилго», са женом и троје деце и исто уз помоћ једног радника из моје фирме, смештамо га у Војку. У септембру 1991. године они један по један одлазе, овај, у Шид, јер се припрема, овај, како су ме информисали они, припрема се напад или ослобођење, већ како хоћете да га назовем, на село Товарник. На никога од њих ја нисам утицао, ни са једном речју да они се ставе под заставу јединица ЈНА. У Товарнику пре 10. октобра био сам три пута. Први пута 21.-ог или 22.-ог септембра, јер је 20.-ог септембра Товарник стављен под контролу војске, одлазим са супругом Марицом да првенствено обиђем нећака Девчића, па наравно и остале. Следећи пут ја одлазим у Товарник, по дојави неких од оптужених, некога од оптужених, не сећам се кога, можда је чак и био Крњајић или покојни Воркапић Милорад, мој кум, јер је из Ловаса требала да стигне његова мајка, тог покојног Воркапић

Милорада, Мика Воркапић и од једног Тепавца мајка Драга Тепавац, па сам ја хтео да идемо, овај, да чујем шта се догађа у Ловасу и како је моја породица тамо. Тај пут са мнош одлази старија моја кћерка Дијана, која је у то време имала 19 година и супруга од Крњајића. Тачног датума се не сећам, међутим, има дозвола за то кретање и тог пута код адвоката Крстића, па бих молио да је преда на спис. Следећи мој одлазак у Товарник је био, у сваком случају, у октобру са аутобусом «Галенике» Београд којег сам ја исходовао, односно добио одобрење од генералног директора, од доктора Велимира Бранковића и његов је услов био да ја идем са њима, да не би аутобус био заробљен од стране војске или, пак, да не бих имао проблема, да не би аутобус остао сам када се ваде дозволе, а знао је да већина људи тамо зна, овај, за мене или чак неке сам и лично познавао. Четврти мој одлазак у Товарник, односно у Ловас догађа се 10.-ог октобра у друштву Јовић Мирка и Басте Милорада. Стижемо у Товарник у поподневним сатима, може се рећи слободно предвече, одлазимо у команду, овај, војну где је командант био пуковник Лончар Душан, којег сам иначе знао још из Осијека и којег сам видео и у Товарнику, овај, попричао с њиме пар реченица када сам долазио аутобусом тим, овај, са добровољцима. Он нас прима врло расположен, упознавањем са Мирком Јовићем, обавештава нас да је Ловас стављен тога дана под контролу и истиче допринос учешћа добровољаца Српске народне обнове, овај и уз то ћаскање се попила кафа и ракија. Човек нам ставља на располагање војно возило, ја мислим да је био пицгауер са посадом, који нас одвози у Ловас. Негде после 19 сати стижемо у Ловас. О осталом следу догађаја у Ловасу, ја сам доста говорио у истрази и у предистражним радњама, па да се не понављам, сматрам да нема потребе. Али бих хтео још само да кажем реч, две о оптужници. Ова оптужница је када се баш добро погледа, чуди ме да је изостало да ми се стави на терет у овој оптужници изнајмљивање тенкова у Бугарској за ватрену подршку нападу на село Ловас. У њезином састављању, осим овога што сам напред навео, очито је да је кориштена и оптужница вуковарска, да је тако назовем, као и сведоци из Вуковара, који су неки од њих, чак и овде у Београду код истражног судије, су ме означили неком проблематичном, осуђиваном особом са криминалном прошлосту, па бих ја молио адвоката да преда суду уверење моје о некажњавању издато од надлежних органа Републике Хрватске, тако да нам то омогући да скидамо једну по једну неистину која се овде све чула. Ето, ја бих толико. Посебно ћу да напоменем да у току поступка ћу одговорити на питања свих учесника у овом поступку, без изузетка и без ограничења. Ето, ја толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ових конкретних ствари у оптужници, хоћете ли да одговарате на питања или ћете да изнесете Ви?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одговараћу на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврдите једноставно да то није тачно све што је написано.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, ништа од тога није тачно, то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници тужилац Вам ставља на терет да сте Ви организовали окупљање чланова и симпатизера странке Српска народна обнова, да сте у том формирању и организовању долазили у контакт, да је оформљена једна добровољачка организација заједно са мештанима, заједно са тим припадницима одреда «Душан Силни», да је тим људима пренета неистинита информација да у овом насељу има хрватских оружаних снага и да је дошло до тог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, госпођо судија, извините ако сам Вас прекинуо, мој контакт са, да кажем, руководством Српске народне обнове се успоставио негде ја мислим у септембру, можда и у августу месецу, захваљујући томе што смо се ми састајали, причао сам Вам, рекао сам, заправо, да је председник те наше организације био Крнета Бранко и све су то били искључиво, малтене, овај, приватници или занатлије, људи предузетници који су имали своја предузећа, изузев доктора Тоде, не могу се сетити презимена, иначе и тада и сада је запослен у Дому народног здравља у Новој Пазови, а од овога Крнета Бранка, брат Јанко је држао кафану «Оаза мира» и ми смо, велика кафана и тај један сепаре смо ми користили за наше састанке, а иначе у то време, фирма се звала «Хотекс», је била моја фирма, а «Хотекс-комерц» је била фирма од супруге и радили смо јако много, тек смо стигли у Београд и одлазили смо готово свакодневно на ручак у ту кафану, знате. А како су ови из Српске народне обнове, овај, знали да се ми ту састајемо, вероватно су они и раније, они су мештани све, изузев овог Басте, долазили ту, тих контаката је било, а што се тиче да сам држао неке говоре тих, било је у истрази, овај, тврђења, ја нисам иначе склон никаквим говорима, нити сам способан за то, а иначе никада нисам био особа која се бавила политиканством, политиком уопште. Ја јесам био на, у делегацији када је Годишња скупштина била Српске народне обнове. Е сада ја не могу да тврдим да ли је та скупштина била у њиховим просторијама у центру Нове Пазове или у «Сава центру», то стварно се не сећам и поздравни говор у име наше делегације је управо тај доктор Тодо, о којем сам причао, обавио, јер нико од нас, изузев њега, није био способан да изјави тамо и лепо говори и тако, што се тиче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тако широко, само ми одговорите конкретно на ово питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Реците, више сте говорили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекинули сте ме.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, на конкретно питање, нема проблема, одговорићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо ово, да сте Ви организовали скупљање, конкретно реците, јесам или нисам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви организовали прикупљање добровољаца ради напада на Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Понављам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у вези ових Ваших контаката са, рекли сте да сте Мирка Јовића, када сте га први пут упознали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Августа, септембра, не пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Августа, септембра 1991. године?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, и то онако, како да се изразим, површно, овлаж, знао сам ко је човек, сретали се у тој кафани, а да сам ја одлазио код њега у странку или код њега кући, то апсолутно никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли је у тим Вашим контактима са Мирком Јовићем било када било речи да се прикупе ти добровољци, да се организују ради неког одласка?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, они су имали добровољце, ја сам то знао. Пре бих могао да тврдим да је било речи да ли нешто могу новчано да помогнем странци, јер је то била сиромашна странка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, поменули сте неког Басту Милорада, Бастаја Милорада, њега исто познајете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте. И њега сам упознао, јесте, захваљујући томе, у тој «Оази мира».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са њим имали неке разговоре у вези прикупљања ових добровољаца?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, он се иначе тиме бавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прикупљањем добровољаца, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради одласка у рат?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, то му је био статус у странци, то се знало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, пошто кажете да се он тим иначе бавио, да ли сте Ви са њим ступали у контакт и имали разговоре везано за?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја, о потреби ратишта, апсолутно нисам био информисан, мислим ни у једном смислу, нити о потреби људства, ни опреме, ни хране, ничега и нисам имао потребе да с њим о томе никада расправљам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неко лице Бане Чиклован из Панчева?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бане Чиклован?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли познајете Борислава Михајловића, званог «Бату»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из виђења да, а посебно сада од када сам, ја сам 1996. године купио плац у Добановцима и срећем га, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте, везано за нападе на Ловас, уопште за то, да ли сте са њим имали неке разговоре, контакте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било шта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не. Ја мислим да је, извињавам се, он јесте био у том аутобусу, био је Баста, он, од оних, њега сам рецимо знао из виђења, овлаж, Басту можда нешто мало из два, три сусрета више него с њиме, а све остале нисам знао никога, изузев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се, ако могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се ја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изузев што сам, видите, аутобус је дошао из «Галенике», ја сам обећао да ћу га сачекам ту у центру где је ова странка и одатле сам ја отишао колима својим до предузећа које је било на, када се издваја пут из Нове Пазове према Војки, односно према Аутопуту, јел тако и да оставим, договорио сам се са возачем да ћу оставити ауто у фирми и када дође с аутобусом испред фирме, да ми свира, да ћу одмах да изађем и тако у аутобусу се десило да је било само једно место, овај, код једног добровољца. Ја сам сео код њега и мало сам с њим пропричао и управо то је тај Ђорђевић који је погинуо у Ловасу и овај, зато је, и он је мени рекао да је из Ариља и зато ме чуди да у целом поступку се води да је човек из Чачка, а посебно потврђује што је Месна заједница успоставила везу 1993. године са овим председником општине Ариље и ја сам дао службени ауто и ишли смо доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте, ја Вас само конкретно Вас питам, значи, са Бориславом Михајловићем званим «Бата», у вези напада на Ловас нисте обављали никакве разговоре.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никаких разговора у вези с тим нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неко лице покојни Зоран Обреновић, звани «Аждаја»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тамо сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали сте га у Ловасу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никада пре, до тамо, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неко лице Никола Вуковић, звани «Ница» или звани «Ница Кракоња»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Њега сам тамо упознао. Њих двојица су у тандему стално били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неко лице Љубодраг Јелић из Краљева?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, виђао сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су све људи које сте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Упознао у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Упознали у Ловасу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Упознавао, пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пардон, реците ми у вези самог напада на Ловас, да ли сте Ви са, кажете, био Вам је пријатељ од раније, познаник или пријатељ.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Познаник, више се може рећи, два, три сусрета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Душан Лончар?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Претпоставио сам да за њега питате. Имали смо два, три сусрета захваљујући томе што је моја супруга радила у Дому здравља у Осијеку и његова и још од једног подофицира из Осијека, овај, супруга, па смо се сретали на рођенданима деце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи, знате се од раније. Реците ми, да ли сте са њим долазили у контакт или имали неке разговоре или неке састанке у вези напада на Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само тај пут када сам довезао добровољце. Сећам се добро, аутобус је паркиран пред станицу милиције, а милиција је била у кући доктора Цвејића који је давно пре тога умро. Ја као дете сам ту довожен, овај, више пута, када се разболим у ту кућу, зато сам знао чија је кућа. И онда сам отишао, ја стварно не могу се сетити, да ли је Баста ишао са мном, јер тада сам ја први пута чуо да се он појавио у Товарнику, јер пре тога, ова два моја ранија одласка у Товарник, он није био у Товарнику, овај или бар ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али да је био, отишао бих сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то дан био када Ви разговарате са пуковником Душаном Лончаром?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја не могу да одредим тачно дан, можда би се могло наћи у овоме, у «Галеници», био је службени налог за тај аутобус. Ја не могу да се сетим имена тог возача, међутим, вероватно би се сетио овај доктор Вељо Бранковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било, не сећате се тачно дана, колико је то било пре оног дана?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Негде између 05.-ог и 07.-ог, 04.-ог, 07.-ог, пар дана пре напада, сигурно, три, четири дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три, четири дана пре напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али се оградајуем од тачности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 04.-ог и 07.-ог, будите прецизни, пошто улази у транскрипт.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Октобра, октобра, говорим о октобру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1991. године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада са пуковником Лончаром разговарали везано за напад?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, он је имао врло мало времена, он је мене примио само због тога што смо се познавали од раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због чега сте дошли тада код њега?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, чуо сам да је тамо, да је он дошао као нови командант. Просто, отишао сам човека да видим, као и сваког другог доброг познаника, овај, јер не могу рећи да смо пријатељи, нисмо се у Осијеку дружили да одемо ја и он у кафану, него, рекао сам како смо се дружили. Просто из тог разлога сам отишао да се поздравим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, никакве разговоре нисте имали везано за?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, апсолутно никакве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било три дана, кажете, два, три дана пре напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нисте спомињали, ништа разговарали везано за акцију напада на Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он је мени рекао да преговори поред свих напора, нису успели и да ће се морати ићи у оружани напад на село Ловас, а ја знам од раније да је покојни кум Воркапић Милорад долазио заједно са Крњајићем и Крњајић је ишао код своје породице, он је остајао код мене у фирми и да ми је рекао да су дошли да иду у Српску народну обнову, да их је пуковник Лончар замолио да се нађе што више добровољаца, иако је већ у Товарнику и на напад на Товарник су учествовали неки од добровољаца Српске народне обнове. Ја не знам који су учествовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога то, кажете, да је пуковник Лончар замолио, Крњајића и?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И покојног Милорада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Воркапића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег кума?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Одлазио је код своје породице, ту врло близу моје фирме била је смештена породица, чак је та жена која их је примила, касније их је и крстила све, укључујући и Жељка и децу и жену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава та два, три дана пре напада? Да ли Ви остајете у Товарнику или се враћате? У то време, где сте живели?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стан сам имао у Београду на Бежанијској коси у ул. Пеђе Милосављевића број 11, мислим или 9, нисам сигуран,

на другом спрату, то сам сигуран, а фирму у Пазови, путовали смо супруга и ја свако јутро на посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви тог дана враћате овамо за Београд или како?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, аутобусом се ја враћам за Београд. Рекао сам да 10.-ог навече долазим поново и у чијем присуству сам дошао у Товарник код команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у овом поступку су саслушана и нека лица, двојица оптужених, они тврде да, оптужени Александар Николајидис и оптужени Петроније Стевановић тврде да је у Новој Пазови, да сте били присутни Ви, да је био присутан Мирко Јовић, да је ту одржан неки говор, да сте Ви ето позивали, српство је угрожено и тако даље, да је ту било тих окупљених добровољаца?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам малочас, госпођо судија, рекао да сам био присутан да сачекам аутобус када је човек дошао. Знао сам га иначе од раније, био је службени возач доктора Велимира Бранковића, возио нас је раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо све чули. Ви ми само конкретно одговорите на питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никакав говор нисам држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли сте држали такав говор у смислу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тачно сам Вам рекао да сам се договорио са возачем где ћу да чекам, где ћу да уђем у аутобус, да не оставим ауто на центру Нове Пазове, када сам имао простора у економском дворишту фирме коју сам држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И био на путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово друго лице, оптужени Петроније Стевановић тврди да сте Ви њима обећавали неки новац, да сте то причали, да сте говорили да ће сви бити награђени, све, целокупна та прича је била везана за напад?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је, госпођо судија, то је толика лаж, да ја, овај, није вредно било шта да кажем. Само могу да кажем, нема говора о томе, апсолутно. Са таквима ја никада ликовима у животу се нисам ни састајао, нити причао. То није био миље људи са којим сам се ја кретао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пуковник Душан Лончар када је давао исказ као сведок у истрази пред овим судом 16.11.2007. године, тврди да сте Ви 07. октобра били код њега?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам то малопре рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, добро, сачекајте да чујете питање, да сте тражили да се помогне у нападу на Ловас, да се заузме село, да сте му чак споменули да је негде, на неком вишем нивоу то координисано и да

је он заиста и добио после такву наредбу од више команде Прве пролетерске механизоване дивизије за напад?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја морам нешто да кажем, али не би хтео да ми се криво схвати. Ја да сам на његовом месту, ја бих исто лагао, нема говора о томе да сам ја њему говорио, да сам био, па испада да сам ја био помоћник овога Благоја Аџића и овог другог изнад њега што је био, тај, како се он зове, нема говора о томе. Госпођо судија, ја сам био уредно пријављен у војном одсеку у Новој Пазови. Ја да сам хтео да идем у рат, ја би тих дана ја већ био мобилисан, јер ми је референт тамо то саопштавао, због мог ВЕС-а и због школе резервних официра. Ја нисам могао просто да замислим да ја идем тамо нешто да пуцам, да пуца неко на мене и тако, нема говора о томе. А већ раније сам био одређен од ових из Владе Славоније, Барање и Западног Срема за директора задруге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Оптужени Милан Радојчић када је износио своју одбрану, он у својој одбрани тврди да је добровољце прикупио Деветак.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао у својој одбрани 30.05.2007. године, тврдио је да сте Ви прикупили те добровољце, да је он то чуо.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, овај, оптуженог Милана Радојчића ја сам видео тај први пута када смо супруга и ја били у Товарнику, јер смо чули у Товарнику да је његова мајка код супругове сестре у Шиду и обзиром да, то је жена с којом сам ја одрастао, Боже, носила ме на рукама, имали смо увек добре односе, ја сам свратио тамо, изненадио се. То је Ромић Љубица и Раде, иначе рођена Радојчић, тетка рођена од Радојчића и изненадио сам се када сам и Милана затекао тамо, већ у униформи ЈНА и рекао ми је човек да је, овај, био у Вуковару, у касарни и да је добио пар дана одмора. Е сада шта је он закључио и после шта је чуо, тада са њиме апсолутно нисам говорио о добровољцима, о нападу на Товарник, овај већ је прошао, него ме је он питао, како да, он би рађе да се укључи да иде на Ловас, него да се враћа у Вуковар. Ја кажем, ту ти је Крњајић, ту ти је овај, повежи се с њима, нема говора о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми одговарајте конкретно на питања. Оптужени Петроније Стевановић тврди у својој одбрани, да сте у Товарнику Ви били присутни, они су се сместили у некој кући, ти добровољци, да сте ту долазили, да сте сваки дан рекли, сутра, да, сачекајте мало, прво треба војска, да сте чак говорили, морам да се договорим са пуковником да се баци неколико граната, да сте ту били присутни тих дана пре него што је извршен напад на Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знате шта, госпођо судија, ја морам да нагласим, посебно да нагласим, тандем тих деликвената, мислим на Петронија и на овога «Ацу Грка», за њих сам ја први пута сазнао првих

дана, да ли је било 12.-ог, 13.-ог или 14.-ог, од та три дана сигурно један јесте, у Ловасу када је један човек сав избежумљен вриштећи у том плачу, ридајући, улетео у моју канцеларију, односно у кабинет у задрузи, зове се Марко Сабљак, звани «Бели».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас молим, немојте широко да објашњавате, то ћемо после доћи до тих ситуација.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја Вама морам да одговорим, ја управо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците на ова питања, ово што Вас управо питам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо ја Вама одговарам на питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви реците да ли је то тачно или није?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Другачије ја Вама не могу одговорити на питање, није тачно и хтео сам да Вам кажем када сам за тај тандем сазнао. Нисам их запазио уопште пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Љубодрага Јелића из Чачка, рекли сте да познајете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Љубодрага Јелића сам ја запазио још у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тај Љубодраг Јелић је саслушан као сведок пред овим судом у истрази и он је тврдио да је Славко Ступар одређен од Љубана Деветка да води напад?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема говора о томе, чиста лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, саслушан је такође и Славко Ступар. Да ли то лице познајете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Познајем, ја сам био присутан саслушању Славка Ступара, познато ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте шта је он том приликом рекао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да је са Вама отишао у Товарник, да је био састанак са војском, да сте на том састанку били и Ви и био је и он, да је био ту договор око напада, да је у вези тога био разговор о неком распореду у три групе?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Лаж је то чиста, јер нико га није питао колико пута пре тога био добровољац и где, кога је онда одводио. Нема говора о томе, госпођо судија, све што ми постављате та питања о мојој вези са било којим, нема никакве везе. Са никим ја појединачно нисам разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушан је сведок Никица Главочевић, он је дао исказ 12. новембра 2007. године пред овим судом и он је тада.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не могу да се сетим тог човека уопште, не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам предочавам оно што је рекао, то је много битније, да сте Ви били у Товарнику, да нисте били са њима добровољцима, већ тамо у некој команди?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја издвојен, јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте дошли тамо међу њих добровољце, да сте рекли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Прочитао сам то све, госпођо судија, нема потребе да ми понављате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам све наводе тих људи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ништа од тога није истина. Ја никада нисам преспавао у Товарнику. Па био је онај човек, не могу се сетити како се презива, Хрват, што је био притворен у подруму и тврдио је да сам спавао ја тамо, боравио. Па на крају сам му рекао, па, добро, сетио сам се, знаш да сам и ја био у подруму, спавао с тобом, па када сам се открио, ти си ме покрио, било је хладно, хвала ти на томе. Шта друго, како ја да се браним другачије од лажи, никада у животу нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, господине Деветак, један човек лаже, други, трећи лаже, ипак је ту неколико људи који причају.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, биће и који не лажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам оно, који је разлог да сви ови људи лажу да сте Ви тих дана били у Товарнику, да сте причали о нападу и тако даље, ишли тамо са војском на разговор, да сте у томе учествовали, активно, који је разлог да они баш за Вас кажу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам, госпођо судија, немојте ме доводити у положај да сваких три минута вичем, нисам. Апсолутно са никим појединачно од добровољаца нисам имао никакав разговор ни никакав договор, ни у Товарнику, ни у Ловасу, а посебно не у Ловасу, када сам видео стање у Товарнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте тог 10.-ог, кажете, дошли у Товарник, кажете да сте дошли са, отишли код пуковника Лончара, разговарали са њим, био је ту Мирко Јовић, да ли је био још неко присутан том разговору?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај Бастаја, Баста Милорад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бастаја Милорад и да Вам је он дао тај неки оклопни транспортер?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, пицгауер са посадом која нас је одвела у Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта затичете Ви тамо када одлазите у Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У Ловасу када долазимо у центру села пред задругом затичемо тенк један паркиран и десетак, што домаћих, што добровољаца ту око тог тенка и већ су пред зградом, све је то прекопута, овај, која је одређена за, да буде станица милиције. Значи, то је већ у Товарнику решено где ће која установа да буде. И од домаћих затичем Девчића, мислим, али нисам сигуран да је био и Радојчић, Мирко Рудић и не могу да се сетим више ко и питам Девчића, од добровољаца, од свих вас, да ли сте сви ту или сте

распоређени око по селу, каже, не, сви су други отишли на купање у Товарник. А мени је стварно излетело, ја се извињавам ако будем вулгаран, али, није лоше да оригинално кажем, ја сам му рекао, Девчићу, шта ме зајебаваш, какво купање, у Товарнику нема ни воде ни струје, разумете. Ја сам већ сутрадан ујутру до подне схватио зашто се отишло у Товарник, јер су биле крађе аутомобила, трактора, чак задружни аутобус је овај упаљен, украден и срећа што није имао довољно горива, па је стигао од Ловаса у правцу Товарника максимално три и по, четири километра, па су га онда гурнули ту у страну, јер нису могли да га возе више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам, шта се тих дана дешава у Ловасу? Да ли је ту неко из војне структуре, ко је ту сада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, ја одлазим на спавање са Мирком Јовићем у моју кућу, Баста остаје са овом групом коју смо ту затекли. У мојој кући затичемо, па једно десетак, петнаест комшија, мало су се штрецнули када су видели овога Јовића са мношвом. Међутим, и он и ја сам рекао да се не узбуђују, хтели су многи да изађу, овај, ја нисам дозволио и седели смо, па до три, четири сата сигурно ујутру, легли смо, ја сам устао пре њега, он је остао иза мене у кући. Прво што сам ујутру урадио, отишао сам да видим, овај, сестру једну и другу, посебно што сам у тој истој улици су биле обадве сестре, и Девчић и ова Деветак Драгица, иначе најстарија мало хендикепирана и у некаквој нашој подели, овај, било нас је пуно деце, шесторо, овај, та кућа је остала у 2/5 њезино власништво, а 3/5 моја, али она је све уживала и ја сам водио економски рачуна о њој, знате. И отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам конкретно да одговорите, када тих дана долазите, дошли сте тог дана, да ли тих наредних дана, шта се дешава у Ловасу, да ли затичете неке војне структуре, шта се ту у самом месту дешава?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо сам желео да причам по реду. У центар села се ја враћам негде, већ сам ја видео ове чаршафе, односно плахте, како се у Ловасу каже и поједини људи обележени тракама око руку, овај, у центар села се ја враћам негде између 11 и 12 сати, не могу ја, то је стварно давно било, али не пре, јер сам се задржао поред тих мојих, моје родбине, код Рудића неких, Карапанџи и шта ја знам и успут људи су излазили. Ја сам видео Рудић овај Мирко, њега сам затекао већ ујутру рано у центру села, ишао је цело време са мношвом, да људи кроз капије вире да виде ко пролази, ваљда је вероватно страх, схватио сам то одмах и када су видели да се враћам, излазе да се поздрављамо и видим стање је грозно, забринути, потрешени и тако даље. Ја долазим у центар и овај, неко ми је махнуо да приђем, видим група ту прекопута задруге, полицијска станица, овај и међу њима капетан, сазнајем да се зове Вељовић, од Ловашчана, Продановић, тај Рудић са мношвом, овај, Девчић, мислим да је био и

Радојчић и још не знам ко је све могао да буде, овај и он ми каже да је послат за команданта села, да је управо му Радојчић помогао да доведу војнике са економије где су заноћили, да врши распореде и тако даље, овај и ја њему кажем да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало станите ту. То Вам Вељовић каже?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је послат за команданта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Села Ловас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је рекао од кога је послат?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од војске, па то се није у то време питало, знало се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате коме је Вељовић припадао у то време?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па ја не знам коме је он припадао у то време, апсолутно нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којој војној структури?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам знао, човек ми је рекао да је иначе начелник СУП-а Лајковац, да је резервни капетан и да је дошао са својом јединицом по распореду, већ други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је споменуо, од кога је то послат за команданта?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, у то време, не, јер други дан је већ ишао са мношвом код Лончара у Товарник. А иначе у својој изјави рекао је да се јавио Лончару да добије распоред где да иде са јединицом, мени није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се даље дешава? Да ли је ту формирана нека цивилна власт од мештана Ловаса?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам њему саопштио и извадио из џепа решење и показао сам му да сам наименован за ВД директора задруге и поред тога сам му рекао да сам мало обишао село, да су људи јако забринуте, збуњени, да би било добро да им се обрати да дође мало до спуштања тензија и он ми је на то одговорио да нема заиста времена, да разуме ситуацију, а да би то могао да уместо њега обавим ја. Питао сам шта да кажем људима, каже, реците им, поред тога што сте директор задруге, да сте цивилни командант села, да се уводи војна управа и полицијски час од до и до даљњег да се Вама обраћају у случају неке преке потребе и позовите људе на стрпљење и да ће, самим тим, да ћемо довести стање у селу у некакву равнотежу. Ето и ја, овај, у договору са овим мојим мештанима, неко се сетио, можда сам чак и ја, нећу да негирам, тог добовања по селу јер сам одрастао уз добовање и питао сам, да ли неко зна, Ђуро Продановић ми је рекао да сигурно постоји у месној канцеларији тај добош, остатак од ранијег периода и они су нашли тог Шелебаја да добује и добовао је да се

људи скупе, ја мислим да је то било за два сата или пола три и обавио сам то обраћање народу и ето то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте им том приликом рекли?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо ово што ми је човек рекао, то сам им и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, реците конкретно, шта сте Ви народу рекли?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, када сам ушао унутра, прво било ми је непријатно, овај, неко ми је тутнуо аутомат онај стари 7,62, пуњен је, не могу тип не знам који је то, овај и ја сам га ставио на позорницу, позорница је толико вишља од сале, ставио сам на позорницу, имају степенице горе, нисам се хтео ни пењати на позорницу и рекао сам људима, не треба да вам се представљам, у том смислу, сви ме добро познајете, да сам наименован од Владе САО Славоније, Барање и Западног Срема за директора, ВД директора задруге и да сам и наименован од команданта војног за цивилног команданта села до даљњег, да ми је он рекао да се, да кажем да је уведена војна управа, да је полицијски сат и замолио људе да буду стрпљиви и ако за нешто да се обрате, управо то што сам малопре рекао, то сам и рекао, што сам чуо од њега, то сам пренео. Ја мислим да то није трајало ни десет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, то што сте изговорили на том скупу да сте цивилни командант села, да ли наредних вана фактички Ви то и радите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја излазим из те сале, овај, наравно у друштву тих људи који су били, неки нису стигли, па су били вани и иду да се поздрављају са мном и то. Међутим, у томе прекопута је канцеларија, зграда канцеларије Месне заједнице, односно Месног уреда, овај, Матичног уреда и ја већ тамо запажам, значи то је већ пола три, три, запажам војно возило, овај, џип онај већи мало, војне полицајце, групу људи, стоје испред, капија се отвара, једни људи, цивили улазе, други излазе и продужавам до задруге, рекох, богати овде све функционише, изузев ја као директор задруге, прорадила полиција, прорадио овај ТО, једино ја као директор задруге ништа не радим. И после тога ја предузимам све да окупим бивше пензионисане људе, људи који ми могу помоћи, људи који су, овај, се затекли у селу, остали односно у селу, без обзира да ли су радили или не и правим састанак у задрузи. Иначе и раније и остаје код мене Пемпер Мирко, био је шеф финансија, позивам по сину Фрању Брајковића, чуо сам да је умро, значи покојни је, позивам исто по сину Кесер Ђуку, био је шеф општинских послова у задрузи, то је био и код мене, већ пензионисан, позивам Римар Мирослава, Рудић одлази аутом по њега, зато што је мало удаљен од села, који је био агроном и радио је у «Вупик»-у у Вуковару, јер сам од овога Рудића и сазнао да је у селу, да и он дође,

Миљковић Милана који је иначе био шеф машинског парка и раније и остао и не могу се сетити још ко, налази се ту и Ђуро Продановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате ни да се сећате, реците ми, кажете, не радите тих дана, не вршите ту функцију коју Вам је Вељовић рекао, да се представите као цивилни командант. Да ли он Вама када је рекао да се тамо тако представите, да ли Вам је рекао да у том смислу треба нешто и да радите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, то вече Вељовић и ја смо, али када је он завршио свој посао и ја када сам ја извршио одређени договор, формирао комисије за преузимање по саветима ових људи које сам набројао, пре свега, благајне па онда је био савет од стране овог Фрање Брајковића да се не врши инвентура ових машина, стројева, различитих, шта све има у задрузи, него то успут како се констатује, да се не би губило у времену, овај, нема ко то да обавља, с тим што је човек био у праву и то смо и прихватили и у комисији, сећам се, да је био, чак су предложили, овај, као једно неутрално лице, па се никога нису могли сетити, па су предложили доктора Качара Слободана, којег иначе до тада никада у животу нисам видео, иако је он био доктор тамо, ја долазио за викенде и није, нисам имао потребу да га виђам, није ми требала докторска помоћ. И то вече, овај, смо се поново видели капетан Вељовић и ја, већ су пронашли спавање, за њега одмах тик уз полицију код породице Велимировић. Нажалост и Божица и Божа, и једно и друго су умрли после, овај и ја примећујем да је њему непријатно да спава сам код њих и овај и рекао сам му, да ли им је он рекао, да ли има проблема да ја останем или сам ја му предложио да ја могу да останем спавати са њима, ако му је пријатније и тако се десило да сам ја остао спавати. И навече уз свеће и уз кафу коју нам је та покојна Божица спремала и нешто смо и јели, смо ми причали о различитим стварима и о томе шта предузети у наредним данима. И сложили смо се и један и други да најпре треба санирати овај село, покупити мртве, уредно то урадити и договорили се да одемо код пуковника Лончара, као главног, врховног команданта тог подручја, да га обавестимо о свему и да чујемо и шта он има да каже, да замолимо за ове вреће за сахрану, овај, погинулих. Дошли смо на идеју, због одласка у атар на радове, да замолимо и униформе СМБ, да људи који возе тракторе, комбајне и то да обуку се, овај, да не би долазило до забуне, јер сваки дан после тога се мењале ознаке овде на овим ђаволима, да његови војници који су били на свим улазима и излазима из села, да не би случајно запуцали на некога, мислећи да је нека упадица или нешто тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли се тих дана у Ловасу формира нека цивилна власт?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само мало да завршим, ако дозволите и тада добивамо пет или шест паповки за чуваре ноћне у задрузи, нешто одеа и нешто тих врећа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули питање, да ли се формира нека цивилна власт?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чуо сам питање, само сам заборавио.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, опростите што упадам, имам утисак да има проблема здравствених мало, јер га добро познајем, ако може кратка пауза, два минута, два или вода и тако. Имам такав утисак, ако он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако он буде затражио, једино ако хоћете, ако Вам је лакше да седнете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, због континуитета и поштовања суда, наравно и тужиоца, нећу да користим погодност. Овај, па ми настављамо у Месној тој канцеларији свако вече састанке, знате и отприлике смо ми окупљени сви ту, мештани и Деветак Љубан, то сам ја, то знате, и овај Продановић и Радојчић и овај, тај Ђука Кесер, он нам је пуно помагао због познавања тих управно-правних ствари и уопште и у привреди и у тим друштвено-политичким организацијама и то тако иде редовно, овај, без неких посебних проблема све до доласка овога пуковника, односно потпуковника Димитријевића. Ја тврдим да је он дошао 13.-ог, он тврди да је 14.-ог, дозвољавам, могуће је, али је већа трагедија ако је дошао стварно 14.-ог, да је могао тако брзо да брља, овај и да направи зло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам, да ли се ту зна ко шта ради тих дана?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зна се ко шта ради. Искључиво надлежан за задругу сам ја био и ту сам био неприкосновен и нисам дозволио нико да ми се ту меша. Ђуро Продановић се прихватио овога како се зове, Месне канцеларије и Месне заједнице. Милан Радојчић се прихватио радног вода овај овога за одржавање, условно да кажем, села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније причајте због транскрипта.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пуцале су цеви, овај, водоводне, па остајало се без воде и тако даље и не знам, због различитих интервенција, овај и помагање у 'печењу хлеба и шта ја знам шта је све ту било. А иначе, ја мислим, немојте ме држати ту за реч, као што сам ја од Владе, једино полиција није долазила на те састанке, као што сам ја био од Владе наименован за ВД директора задруге, да је исто тако полиција наименована од надлежног министарства, у то време је то био Боро Богуновић кога ја први пута срећем и упознајем у Ловасу 03.11. на оном чувеном састанку што Тужилаштво помно користи, оно што сам ја написао да сам командант овога села Ловас, па онда, овај, морам да погледам овога ко је био надлежан испред Владе за овај, Граховац Слободан за ТО. Када су они имали са њима контакте, овај и у које

време је о томе одлучивано, ја уопште не знам, нити сам био у току с тиме и овај, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, на тим састанцима, кажете одржавали сте састанке, па је био Вељовић, били сте Ви, ко је представљао полицију, ко је био задужен за полицију, ко је био испред полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, ја сам знао још у Товарнику, овај код тог мог задњег доласка за команданта, за командира полиције да је наменован Крњајић Жељко, за његовог заменика да је наменован покојни Воркапић Милорад, то сам знао. Можда је и био који пут Воркапић, ја не знам, а Крњајића ја 10.-ог и 11.-ог апсолутно нисам видео нити у селу, ни ван села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио Ваш сестрић Милан Девчић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милан Девчић је био обичан полицајац. Он и да је хтео, ајде да претпоставимо да сам ја хтео са некаквим својим ауторитетом који сам неспорно имао у Влади, јер ја сам са члановима Владе одлазио чак и на састанке код премијера Зеленовића, знате, раније, овај, ја њега не бих могао да прогурам за командира станице милиције у селу Ловас, без обзира што је био школован полицајац, јер он није био чисти Србин, то у то време еуфорије није долазило у обзир, знате, а друго, ја лично сам сматрао да он није за ту функцију, мало туњав је био, руководиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био представник?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не вређам никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је представљао територијалну одбрану, командант територијалне одбране, да ли је одређено ко ће те послове да ради?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево малопре сам ја рекао да су надлежни министри постављали свакога на своје функције. Када су кога поставили, ја то не знам. За ТО, за милицију сам још у Товарнику сазнао, а за ТО нисам сазнао. А очито у неко време је то био овај Радојчић Милан, али када је постао, ја нећу да лажем, не могу да кажем, овај, ако верујете нећу да лажем, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где су се одржавали ти састанци?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти састанци, рекао сам, искључиво у Месној заједници, односно у канцеларији Месног уреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била та команда војна, где је био тај Вељовић капетан, где је била његова канцеларија?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Испод зграде полиције постојала је једна у продужетку башче овај кућа, од неког Девчића, мислим да је Миле се звао, био је лимар тај момак и он је избегао из те куће, ја мислим да се он сместио, али када то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Радојчић у својој одбрани 30. маја 2007. године током истраге тврди, постављен сам за команданта ТО, то је

био договор Љубана са неким као Већем старца тамо у Ловасу и војском?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, знате шта, госпођо судија, мени је стварно непријатно на исте ствари стално одговарати. Ја се сећам, баш се сећам, у време када је дошао командант Ковач у село, значи то је било 20.-ог или 21.-ог, нисам сигуран, октобра, после ових свих да кажем пиздарија и злочина, да је он питао нас да ли се ми слажемо да он остане или да буде командир овога ТО. Ја сам му рекао, па Милане, забога, откад цивили о томе одлучују, мислим никакво учешће, али што се мене тиче, баш немам ништа против, тако да. Директно моје учешће у његовом постављању за команданта ТО апсолутно не постоји, апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли на записнику од 30. маја 2007. године, Радојчић је водио ТО. После пет до шест дана смо се сагласили да Радојчић буде командант ТО?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А где сам то рекао у полицији или код истражног судије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 30. маја сте саслушани код истражног судије.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Могуће је, дозвољавам, али тврдим да је истина ово што кажем сада. Могуће је и оно, не знам. Мислим, за мене је тај део потпуно неважан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вам предочавам да сте тако рекли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја углавном понављам, ја нисам одлучивао ко ће бити постављен за команданта ТО, нити ко ће бити постављен за командира Станице милиције, ни у Ловасу, ни у Товарнику, нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте за Радојчића, налазио се на почетку на располагању свима и налазио се тамо где је формиран ТО?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам рекао између осталог и да је био врло исперан и где год је требало, помогао је. Када је он упао у ТО, ја стварно не могу да кажем, он то мора сам да каже. Ако тврди да сам га ја поставио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, зашто сте овако причали истражном судији?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато што је свагде он био, и у задрузи и тамо и овамо и водио рачуна о томе, рекао сам малопре, том воду, то смо се првог дана сагласили на састанку. Али нико, ја мислим, чак ни Вељовић није могао поставити команданта ТО села, без сагласности министарства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да је после 21. октобра ТО добио званичне органе.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, могуће да сам рекао, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Милан Девчић је у својој одбрани током истраге тврдио да је он био командир полиције.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја Вама кажем, да ми није нећак, не бих то рекао, али он је иначе збуњив мало, овај, не верујем да је он то свесно рекао, јер то није тачно. Када је погинуо и сахрањен овај Воркапић Милорад, Милан Девчић је пар дана вршио службу и ја знам, сећам се да је на сахрани долазио тај Богуновић који је био министар унутрашњих послов САО Крајине. Када је њега задужио да буде командир милиције, то не знам, не сећам се, нити је предамном то обављано, знам да се појавио врло брзо после смрти овога и сахране Воркапића, Ђорђе Ивковић, бивши инспектор СУП-а из Вуковара, човек који је био, имао више година него ја данас, тада, значи 60 и која година и да је он тамо радио, да ли је он ту привремено послат. Знам и после врло брзо да је дошла ова полиција из Србије на челу са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, када је погинуо тај Ваш кум Милорад Воркапић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 23. октобра негде око 12 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви тврдите да је до 23. октобра 1991. године Воркапић Милорад био, ко је после погибије Милорада преузео функцију командира полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били у Ловасу тада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Био сам, мене то није занимало, мене то апсолутно није занимало и не знам и ако је могуће, могуће да је Девчић, могуће је да је Ђорђе му дошао за помоћника, то њих двојица треба да кажу и овај Богуновић. Мене то апсолутно није занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тог дана када Ви долазите, да ли сте затекли на улицама да су неки људи погинули, да ли сте се распитали какво је стање било после напада, шта се дешава, да ли су неки људи убијени или?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чујте, већ, извињавам се, ја журим мало, извињавам се, нећу више. Па то вече већ када су дошли ова пуница моја, односно ташта, да преведем, ми је саопштила да јој је другарица њезиних година прекопута, нека Ката Павличевић погинула то до подне 10. октобра. Ја сам ту жену видео на плочнику ујутру када сам ишао у обилазак села, односно родбине, овај, чак сам се вратио и замолио је да је покрије с нечим, лежала је на тротоару, онако како је и погођена, како је пала, овај и тако. Онда сам сазнавао да је погинуло доста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали како је, да ли је то нека Ваша комшиница Ката Павличевић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, прекопута, дружила се са овом покојном, Боже, није ми баба још покојна, старац ми је покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали како је та жена погинула?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам, и видео сам, добила је метак у по чела, лежала је на леђима, погледао сам, нормално, на плочнику, по чела је, да не показујем на себи, немојте ме терати то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, како се то десило, како?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте је на улици видели?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Баба моја је викала, Като, јеси луда, бежи у кућу. Она жена била мало по природи знатижељна и изашла вани, није очекивала да ће се због тога што је вани, жена и све то, да ће неко пуцати на њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то улица где сте Ви, кажете, то Вам је комшиница?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја Вам у овом моменту не могу се сетити како се та улица звала, службено, међутим, ми смо је звали Шљивовац, али када се каже Шљивовац, то је овај, зна се, то су две улице, Црквена где сам ја живео, где је била задруга и школа и тај Шљивовац, паралелне, где главне улице у Ловасу. Можда је била чак, била је моја Црквена Иве Лоле Рибара, а ова Владимира Назора, вероватно, али нисам сигуран, Шљивовац је тако назив, од детињства га памтим, на самом раскршћу, право да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још некога затекли, још неко да је погинуо или евентуално чули да је неко страдао приликом напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, чуо сам после много, како нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме тог првог дана, значи тог дана када Ви долазите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја бих толико информација тог првог дана, да ја стварно не могу да раздвојим када сам чуо да је погинуо овај, онај или онај, то стварно не могу, али у сваком случају, тих првих три, четири дана, чак сам врло брзо и списак погинулих је био ту, па сам га погледао и тако да не могу стварно да то одредим када сам чуо, али њу жену сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ње се присећате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неке куће да су запаљене или евентуално после напада да ли је нешто оштећено?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, у овој мојој улици Иве Лоле Рибара, овај, ја мислим да је само једна кућа, осим моје, ту где ми је сестра живела, била гранатирана или запаљена. Моја кућа је била, рецимо, гранатирана и ја нисам успео да сазнам ко је испалио овај тромблонска мина је очито, тако да сам је морао комплетно санирати кров и то је рађено 1992. године у фебруару месецу, када су већ почеле јаке кише и тако даље. Има и неки Шакуљица из Западне Славоније већ који је доселио, имао је своју групу, па ми је он то радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, колико је људи страдало током тог напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ту су око двадесет се врти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, кажете, Ви и.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Могао сам, извињавам се што Вас прекидам, могло се из предмета научити напамет, то мислим нема смисла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам оно што је из предмета, Ви сте значи са места догађаја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте тамо сазнали да је људи страдало током напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Око двадесет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете ишли сте за вреће за сахрану код пуковника Душана Лончара?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле то да Ви идете за те вреће за сахрану, због чега Ви?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако смо се договорили овај капетан Вељовић и ја, посебно што сам му ја рекао да човека знам још из Осијека и тако даље. И он је хтео вероватно да ја чујем шта ће он рећи у вези протокола сахране тих људи који су погинули 10.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је он ту понудио неки ровокопач, нешто, да ли је било речи како ће ти људи да се сахране?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пуковник Лончар је децидирано рекао, ја таквих искустава ни учења нисам имао, можда сам учио у школи резервних официра али сам заборавио, да овај људе треба уредно сахранити, да људе треба све идентификовати, ако постоји лекар у селу, да констатује смрт и ако за те људе није требало то, али је обављено и да ће он да да ровокопач који ће ископати гробницу. Тако је и обављено, с тим што сам ја овај додао када сам преносио овима овај у Месној заједници да је условно тако, јер ја то не могу рећи да је то била Месна заједница, Месна заједница зна се како се бира, овај, сам рекао да уредно проведу то у матичне књиге и сећам се да је Ђуро Продановић рекао мени да, иако је, он је радио иначе у управи, овај општине Вуковар, тамо неки извршни секретар ваљда је био председника општине, овај и ја сам рекао постоји, питао сам где је Стојко Бакета, овај, то је био матичар иначе у селу, пензионисан, каже, у селу је сигурно. Кажем, замолите човека, доведите нека он то проведе. И рекох, немојте случајно да цепате ту књигу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је њихова родбина обавештена да су им страдали при нападу људи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, није вероватно, али није било ни потребе за тим, знали су људи ко је страдао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они могли да присуствују том сахрањивању?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам, чак и не знам да ли је неко забранио. Ја мислим да људи из страха нису. Па, видите, жену ту, имала је брата у тој улици, нису покрили док ујутру је ја нисам видео, то је било већ дан увелико, осам, пола девет, од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, тих двадесет неких људи помињете, где су се налазили, Ви кажете, долазите тог 10.-ог увече, да ли су та тела била негде скупљена већ или су била?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, не, госпођо, ево да Вам кажем, овај, Мирко Јовић када смо ишли код мене кући, да нисмо ишли цестом, да смо ишли тротоаром, стазом, значи, цеста, канал па тротоар, овај, да смо ишли тротоаром, ми би запели и стали на ту жену. Шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада Ви разговарали са тим Вашим пријатељима, са Вашим рођацима, шта је Вама Милан Радојчић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милан Радојчић ми је пријатељ иначе, није ми ништа, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте никакав род?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, нисмо род. Његов стриц је муж моје сестре, значи пријатељ, не родбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ваша сестра је његова стрина?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте Ви разговарали са неким у вези, са Радојчићем, са Девчићем, са тим Крњајићем, било са ким од њих, везано за те људе, на који начин су они страдали, шта се то десило?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Врло брзо сам одустао. Свако је имао своју причу и ја сам врло брзо схватио да када нисам сазнати ни ко је пуцао на моју кућу где су знали да ми та сестра сама живи, у групи, како сам сазнао и овде су то потврдили, био је Девчић, Крњајић, Радојчић и не знам још ко, овај, када нисам од њих тројице сазнао ко је пуцао на мој кров, на кров сестре моје, да тако кажем, рекао сам да је она користила ту кућу и овај, онда сам видео да је најбоље да не питам. Ја нисам веровао да човек може доћи у ситуацију да схвати врло брзо да су нека питања сувишна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли познајете нека лица?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извините, госпођо судија, сетио сам се, могу да Вам кажем и случај Ђуре Продановића, кућа прекопута брачног пара Јовановић Анка и Туна, односно Антун, како пише службено, ми смо га тако звали тог човека, је изгорела комплетна кућа, штала и све живо. Прекопута њега је породица Тепавац, одмах до ње породица Ђуре Продановића, прекопута Ђуре Продановића је неки Раде Ковач, Србин, за леђима његове куће је тај Јовановић, покојни и он је мени причао, ваљда је случајно човек тако причао, како је био вани и он је гледао када су запалили шталу са биковима те породице Јовановић,

овај и он је, утрчао у кућу, знате, овај и ја кажем, Ђуро, онда си ти видео како су људи страдали, каже, не, ја сам отишао у кућу. По мом каснијем сазнању, ти људи су погинули приликом, једно од њих двоје, не знам ко је, приликом изласка из подрума, а једно код бунара. Зид је од улице висок два метра и капија, нормално те висине и мала и велика, овај и каже да је капија била широм отворена, а од бунара, од оградe, значи, до бунара и подрума нема више од десет метара, а до штале има тридесет. Сада сам се ја у себи питао, јесу људи пре убијени или је пре штала запаљена. Нисам добио одговор, да би тамо неки, нећу да спомињем, дошао да се правда да је он ишао да се поздрави са родитељима, да није ту био присутан и онда сам ја схватио да не треба ништа да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате мештане Ловаса, Данијел Бадањак, Цецилија Бадањак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам, како не знам. Они су имали кућу на једном углу где смо ми свакодневно пролази на своју њиву и човек је био јако добар са мојим покојним оцем. Знам га од детињства, од малена га знам, знам када је кућу ту правио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли се њима нешто десило?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чуо сам да су погинули. Госпођо за све то што су у спису, губимо време, све знам да су погинули, чуо сам, одмах у првом налету, из тог правца су наилазили ови, у првом налету су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, када Ви долазите тог дана, да ли сте разговарали са Жељком Крњајићем, са овим осталим Вашим мештанима из Ловаса који су учествовали у нападу, шта се то дешавало током напада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам напоменуо госпођо да Жељка Крњајића, нити 10.-ог, нити 11.-ог ја нисам видео, 11.-ог навече у задрузи ја сам не сећам више ко, неко је дошао и саопштио да је Жељко Крњајић рањен, ето, за време још трајања састанка. Ја сам само питао, да ли је тешко, каже, не у ногу, ништа друго нисам питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали са Миланом Девчићем, Миланом Радојчићем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са Миланом Девчићем никада нисам причао и то намерно, зато што, због родбинске везе, а нисам ни с Радојчићем из исто таквог разлога. Ја мислим да је довољно, ево кажем да нисам, избегавао сам било какав разговор после ових мојих сазнања да није добро питати ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате неког Слободана Зорају, звани «Бора»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то лице учествовало у нападу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам обзиром да господин тужилац није у оптужници знао сва лица из Ловаса која су учествовала у нападу, па сам ја у приговору на оптужницу навео за све оне за које ја имам сазнања да су учествовали у нападу на село Ловас, на том списку није Радојчић, Зораја, значи није учествовао у нападу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко није?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зораја, Боже ја кажем Радојчић Зораја, Зораја тај Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није учествовао у нападу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није, из Товарника је он, он у Товарнику није био, значи њега су, 10. октобар њега је затекао у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није учествовао у нападу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Колико ја знам, не, да ли се прикључио ујутро, то ја не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где тај човек живи сада?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај човек сада живи, колико ја знам, у Војки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли знате неког Душана Грковића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он учествовао у нападу, имате ли Ви таквих сазнања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, њега нисам ставио на тај списак, имам сазнања да је учествовао, на тај списак, зато што он јесте рођен у Ловасу и одрастао, али је преселио и живео у Товарнику, значи он је Товарничан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, шта се дешава даље тих дана? Рекли сте команда, штаб те војске је била у тој кући, кажете, мало даље од полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Са леђима полицији, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је то зграда полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ево ја мислим да би тужилац боље објаснио, он је то видео, био је тамо. Када се дође у село, с леве стране на углу, прекопута, исто с леве стране је зграда задруге, са десне стране прекопута задруге је школа, а прекопута полиције је једна стара кућа швапска, од неке породице Брајковић. И у тој кући Брајковића је била касније команда, али у почетку је била, ово што сам рекао, за леђима полиције.

Оптуженом се предочава фотодокументација очевидца МУП-а Републике Хрватске од 28.11.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите ту фотографију број 17. Режија, документ камера. Ова фотографија.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опростите, само наочаре да узмем. Број 17?
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Ја Вас питам, да ли је ту била зграда полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, то је зграда полиције, а до ње је зграда, кућа Велимировић Боже и Божице, где је Вељовић и ја, где смо прву ноћ спавали, а после Вељовића наставио је и овај потпуковник Димитријевић. Иза тога, повише на овај кров, где је ова бреза, то је зграда Месне канцеларије и ТО што је била формирана, ту је испод те зграде и у тој згради била је и пошта, а испод те зграде је и тај подрум чувени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли је то нечија кућа или је то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Које? Знам, то је кућа од сина, од Драгана Кесера који је био у Аустрији, не знам момку име, не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин је зграда полиције стационирана у кући овог лица?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То не знам. Ја мислим, оно што сам рекао, тврдим и даље, све је било унапред одређено још у Товарнику пре напада и знало се ко име у напад и ко води напад и ко је коме одговоран и шта треба да се тамо ради и то у садејству сигурно са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога је то унапред одређено?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам, нисам био, они знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мој дојам је такав, рекао сам, не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у тој згради.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Али, све је указивало на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је од првог дана ту била?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција? Ко је седео у тој згради?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко је седео? Седела је полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, покојни Милорад, па Девчић, па неки Славољуб добровољац, па било је још добровољаца који су били, па је горе на спрату, овај, је боравио Воркапић овај Милан, звани «Трндо» и његова супруга, јер она је ту помагала око тог прања посуђа, ту су се они хранили, носили из задруге, хранили се, поред те Марије Ђаковић, била је и она, а Милан је исто ту спавао сваку ноћ, јер Милорад покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Милан, будите прецизни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Воркапић Милан, «Трндо» и његова жена Нађија. Тако је оценио покојни Милорад да је сигурније за Девчића да има неко преко ноћи од домаћих у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли сте Ви у тој згради долазили или имали неку канцеларију?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или спавали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја у тој згради сам имао канцеларију од 22.-ог или 21.-ог када се доселила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само реците, 22.-ог, 21.-ог, реците ког.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Октобра, октобра месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Месец, годину.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Када је доселила јединица пуковника Ковача, односно пуковника Николића, кажем зато што, пуковника Николића, зато што је пуковник Николић био командант овога пука, а пуковник Ковач је био командант села Ловас, а један мајор је био командант села Опатовац и један је био командант села Мохово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И они су комплетно задругу су наложили са испразнимо, овај и три стана која су се налазила изнад задруге и комплетно та команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је већ нешто што излази из домена мог питања. Реците ми, тог.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 20. и ког?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Док не долази пуковник Николић и пуковник Ковач, ја не улазим у полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ову зграду?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, до тог датума, где се Ви налазите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У згради задружној на првом спрату, постоји кабинет директора задруге, у том кабинету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од првог дана сте ту, на првом спрату?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не од првог дана, него од првог дана предвече, 11. октобра предвече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од 11. увече Ви сте ту?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је Ваш пословни простор?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је Ваша канцеларија?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми ово даље.

Предочавају се оптуженом фотографије у истој фотодокументацији под ознакама 27, 28 и 29.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, да ли је то та зграда?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, то је зграда радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је зграда радионице?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ова број 27, јел тако?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је зграда радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 28?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је овај исто двориште, што сам рекао, зграда радионице са десне стране на улазу, а стара зграда коју је задруга својевремено купила, овај, је прекопута и ту је била кухиња и канцеларија напред овога пословође Миљковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, да ли је ту негде у склопу Ваш неки пословни простор, канцеларија или слично?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, апсолутно, него је службеници су били прекопута, тачно прекопута ове две зграде, да кажем објекат или у једном дворишту то, постојала је стара управа зграде где су исто били паркирани трактори, шта ја знам, који су у редовном радном односу и то је била доста запуштена зграда и ту су се сместили службеници. После овога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је Ваш пословни простор у односу на ову зграду коју смо приказали на фотодокументацији?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, мој пословни простор је прекопута полиције, нисте ми то показали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прекопута полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то, нека зграда или нека кућа или?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је стамбено-пословни објекат. Ту је задруга изградила, у приземљу је била овај банка, експозитура, самоуслуга, на спрату комплетне канцеларије и на другом спрату станови и поткровље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у истој овој улици, прекопута полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, иста је улица, прекопута, како се улази узбрдо уз село, с леве стране је та зграда полиције, прекопута ње исто с леве стране је ова, можда оловком да Вам, раскршће нацрта, то би било једноставније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, ово што је сада приказано на фотографији 29, шта је то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је то што смо видели на 27, ја бар мислим тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, реците, изговорите због транскрипта тачно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да тачно на слици 27 је ова иста зграда снимана са улице, с фронта, но.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су ове зграде припадале задрузи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли се у том простору, шта се дешава тих дана када Ви долазите? Да ли сте Ви обилазили овај простор?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам ја шта се дешава тих дана у том простору, ја сазнајем први пута 12.-ог да су ту људи били затварани. Горе има изнад радионице у склопу, као када би сада овде била галерија, ту су држани резервни делови, да су ту горе људи затварани. То сам ја сазнао 12.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте Ви то сазнали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од Милана Миљковића са којим сам ишао у обилазак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је тај Милан Миљковић рекао ко је те људе затворио?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја мислим да, није ми рекао, он то мени није ни могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зато што он није излазио из подрума 10.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он човек није излазио из подрума 10.-ог, једино ако су га звали за нешто, а иначе био је човек који не прича много, бојао се зато што је остао као са Хрватима у селу и плус тога, жена му је Хрватица и био је под једним подозрењем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте се од неког другог распитали, кажете, Ви сте директор задруге, ВД управник задруге, постављени сте од ове Владе у простору који припада задрузи, нешто се дешава, да ли се Ви распитасте, ко је то затворио, шта је то, који су то људи, ипак је то простор, Ви кажете директор сте задруге? Зар Вас није интересовало, то је Ваш простор, да кажем, Ви сте надређени за?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, није у реду што сам се насмешио на питање због озбиљности и дела који су почињени и овог суда и тако даље. Извињавам се због тога. Међутим, ја шта год да сам питао, прави одговор не би добио, а речено ми је да су људи терани одмах, како су пролазили добровољци, односно учесници напада на Ловас кроз улицу, тако су обавештавали људе да иду у зграду задружне радионице, у двориште задружне радионице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако Вам је речено, а да ли сте Ви разговарали, кажете, са овим капетаном Вељовићем сте били врло блиски, спавао је код Вас, упознали сте се?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, није он спавао код мене, него Димитријевић, а с њим сам спавао у тој кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А њега сте одвели у ту кућу да спава, Вељовића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само се прикључио, већ му је нађен тај простор, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви питате, да ли Ви разговарате са Вељовићем, да ли му помињете ситуацију, неки људи тамо ми затворени у задрузи, не могу, треба ми простор да радим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Верујте, ја 11.-ог навече када сам с њим у друштву спавао у тој кући, ја нисам знао за то, ако ми верујете, ако ми не верујете, немам друго шта да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисте знали, а када сте сазнали, да ли водите разговор са неким?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И он није могао да зна, јер је он дошао 11.-ог ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ни он знао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, није могао, ја бар мислим, није ми рекао ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за све то време, Ловас ипак није велико место, Ви не сазнајете, ко у простору, чији сте Ви директор те задруге, држи затворене људе?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, ја сам Вама рекао малопре, да сам ја 12.-ог први пут ушао у тај круг са Миљковић Миланом и да у том простору више није било никога, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било никога у том простору?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, нико затворен, то одговорно тврдим, Тужилаштво није проследило, вероватно, овај праве позиве тамо у Хрватску или су они обуставили тамо да нису довели, ти су људи требали, тај човек је требао бити саслушан, то би било већ данас јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никада нисте сазнали, ко је у простору задруге, чији сте иначе у то време Ви управник били, држао те људе, никада нисте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У то време нисам ја преузео дужност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У то време ја нисам преузео дужност, декларативно сам био директор, али нисам у то време физички преузео дужност, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте преузели дужност?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи, да ли сте Ви добили неко решење, причали сте да сте постављени од Владе САО Славонија, Барања и Западни Срем за ВД управника задруге.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неку писмену одлуку?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам, да, потписао је подпредседник Владе Стево Богић, живи сада у Старој Пазови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кажете нисте преузели још дужност. А када сте то преузели дужност?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, предвече 11.-ог, после тог састанка, после обраћања народу, док су се људи скупили, буквално навече, како преузео, с људима се договорио како би требали, шта би требали, саслушао их и у задрузи је, будите сигурни, моја била увек задња, то је тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сазнасте ли за све то време после, тада, или ако нисте тада, да ли сазнасте, ко је те људе затворио у простору задруге?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам сада малопре рекао, понављам 12.-ог, не знам у које време, ја са Миланом Миљковићем иначе обилазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо чули, то што Ви причате, ја Вас питам, да ли сте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Простор задруге, ја тамо не затичем никога и још тада нисам знао за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, да ли сте икада сазнали, ко је затворио људе у простору који припада задрузи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, Ви мени верујете да сам ја овде сазнао да су ова двојица браће Павлић, пуцали и са неке спратнице ту 11.-ог када су, ја уопште нисам знао да су дошли камионом у тај простор 11.-ог до подне, да су они пуцали са неке спратнице, овај ту и да су их ухватили и затворили. То сам ја сазнао овде у току поступка. Међутим, ја одговорно тврдим, не постоји около ниједна спратница из које се може пуцати на било кога у овом економском дворишту које је сада ту на монитору и које је малопре било ту на слици, јер су ове две зграде, довољно високе да не постоји около ниједан објект са којег се може пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то дошао.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, глупости, да се смејете овде колико год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то дошао, кажете дошли неки па пуцала браћа Павлић, ко је то дошао? Ви сте тако чули?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дошла је допуна добровољаца са неким камионом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допуна добровољаца?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, па неки од оптужених, чак су тврдили да сам их ја сачекао колима у Товарнику и пропратио тај аутобус и камион, већ шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, ко је то дошао од добровољаца тамо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Исто то у предмету сам сазнао ко је дошао, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време нисте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: У то време ко је дошао, тада нисам знао, из предмета сам сазнао ко је дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се упознали са њима тада, са тим што су дошли?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја нисам ишао у загрљај ниједном добровољцу да се упознајем. Ако је неко дошао да ми се обратио, рецимо као овај Љубо Јелић, уљудно за нешто, представио се, тако сам и памтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли је у тој стамбеној згради где Ви кажете, где сте Ви имали Ваш простор, па кажете, горе има неких станова, да ли су били смештени добровољци?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тврдили су, ја то никада нисам тамо чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тврдили су, ја то никада тамо нисам чуо, јер горе у стану од тих људи који су остали, био је, нажалост умро је, покојни Пемпер, али је жива његова жена, њих ни војска није терала из стана, остали су и био је Брајковић Жељко и њега је жена оставила. Да ли се он с њима спетљао тог првог дана, па их позвао на спавање, стварно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, какви су Ваши контакти били са тим добровољцима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Никакви, нисам имао контакте, изузев ако ми се неко обратио, пример што сам споменуо Љубу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, да ли нисте уопште контактирали са њима или?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ама, када смо се негде срели, поздраве, ја одздравим, ништа посебно прича нешто то. Рецимо, од тих свих, највише сам контактирао у време када је овај покојни Милорад погинуо, са тим Драганом Бачићем, тада сам га баш добро упознао, јер је он остао тамо да чува њихову кућу, родитељи отишли код мене у стан у Београд и жена моја их водила код лекара овде, били су већ слабог здравља, нарочито отац и после тога мало да се одморе, па уз осталу родбину сам понекада и ја знао свратити, тек толико да се обиђе кућа, јер је било, једна кућа нас само делила у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми Ваша, у то време, она је тако бар рекла у свом исказу, секретарица Марија Ђаковић, саслушана као сведок овде у истрази, тврди да сте Ви у тој кући Боре Кесер, она је тако рекла да се зове та кућа, где је била зграда полиције, да сте Ви ту имали своју канцеларију, свој простор, да сте ту спавали, да је ту била команда?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам Вама малопре рекао да сам преселио свој кабинет у ту кућу 21.-ог или 22.-ог, јер су имали велику дневну собу доле у приземљу, која им је требала очито, а овај део где је администрација отишла у стари део зграде прекопута овог објекта механичарске радионице, била је страшно запуштена и ја сам се договорио с покојним Милорадом да ми уступи тај простор док војска буде ту, чисто када ми неко дође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она тврди да је.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А плус тога, само мало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тих дана било, а не после 21.-ог?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Она може да тврди шта хоће, ја Вам кажем како је било. Овај, и плус тога понекада сам и спавао у то време ту, јер нисам имао где да спавам, ту код Милана Миљковића, код Владе Сомборца, јер сам ја изашао из моје куће, уселио 18.-ог навече Мађаревић Марина, његову жену, снају и двоје малодобне деце, зато што је он био повређен од колена па до, чак му је бут био расечен и доктор ми дошао, нашао ме у задрузи и пита шта да ради, не може он у амбуланти стално да буде, да их чува, ако их остави код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, Ви слушајте тачно моја питања. Ја Вас питам конкретне ствари, дајте ми конкретне одговоре.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја Вама конкретно и одговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, предочавам исказ Марије Ђаковић, Ви кажете то није тачно, од 21.-ог, идемо даље, да не губимо време са тим причама.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Превише је сувопарно, питаће ме други, боље је да Вама кажем одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али да не губимо време са тим неким додатним објашњењима која ничему не воде. Реците ми, да ли је постојао неки затвор у згради Месне заједнице?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чуо сам да јесте и по мом сазнању, војска га је отворила првог дана, тј. 11.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 11.-ог реците ког, ја Вам стално напомињем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 11. октобра 1991. године, да сам у Хрватској морао бих да кажем – тисућдеветстодеведесетпрве године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, која војска је то отворила, да ли то када кажете војска, мислите на капетана?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не морате ми широко питање поставити, одмах ћу Вам одговорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите, ја бих врло волела да Ви дајете кратке одговоре и онда ћу ја кратка питања.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Пратим Вас, зато што Ви широка питања постављате, онда мало сам старији, бојим се, заборавим, онда прескочим се ја мало, јер знате шта, осим овог што ме мало ударило,

али није ме довољно јако ударило да не бих знао неке ствари, изгубио сам центар за равнотежу, односно јако ми је оштећен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да направимо неку паузу да се мало одморите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Замолићу Вас, али још не, да одговорим на ово питање, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, ја сам одмах сазнао, јер ме занимало, видео сам баш пуно, десетак тих војних полицајаца, опасачи, шарене униформе, нове, овај, џип испред зграде, овај, каже дошао пуковник Суботић, а њега сам, нисам се упознао с њим, него сам га видео у Товарнику, значи ипак се морам вратити мало и назад, да бих повезали. Мени је господин тужилац, ја уопште нисам љут на њега, ја верујем да он зна да ја нисам љут на њега, није дозвољавао да одговарам овако шире мало. Ја када сам био с кћерком и Крњајићевом супругом у Товарнику, у дворишту Полицијске те станице, значи у кући доктора Цвејића, био је леп дан, пио кафу коју је спремила «Трндина» жена и видео сам врло овај изузетно стаситог официра, маркантног и после сам питао Крњајића, тамо нешто у згради је с њим нешто разговарао, па су чак изашли насамо и у двориште, а двориште је велико па нисмо наравно чули шта причају, питао сам, Жељко, ко ти је то, каже, то је пуковник Суботић, ми њему предајемо све извештаје и радимо углавном по његовим упутствима. И онда сам чуо поново и први пут сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте тако широко да објашњавате кога сте где упознали. Моје питање је гласило.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Е па Ви би мене питали, како ја знам да је био пуковник Суботић, па морам Вам рећи како сам знао да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас нисам питала, када будем то питала, Ви ћете то објашњавати. Ја сам Вас питала за затвор у Месној заједници, Ви сте рекли, држала војска?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам рекао да је држала војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тако је ушло у транскрипт.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него сам рекао да је он дошао с војном полицијом, можда и јесам и он је отворио тај затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пуковник Суботић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кратко одговорите, да се не мучите ни Ви ни ми. Сада ћемо да направимо паузу.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 11,50 часова и биће настављен у 12,30'часова.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се наставља у 12,37 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уведите оптуженог да наставимо. Стигли смо до овог затвора у Месној заједници. Реците нам, господине Деветак, где се налазила зграда Месне заједнице?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, малопре сам, када сам гледао ону слику, од оног Кесера где је полиција била, рекао следећа кућа идући ка северу је од Велимировића, а велика она зграда је зграда где је била смештена некада општина, па Месна канцеларија, пошта, у тој згради у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тим канцеларијама, ко је седео, чије су то канцеларије биле?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, за који период ме питате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо за овај период, значи од првога дана, од 10.-ог па надаље?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је зграда која има амфор као улаз, с леве стране је канцеларија, овај, Месног уреда, ту је био Ђуро Продановић, помињао сам овај Бакета Стојан, док им је помагао не знам још ко је ту седео, ми смо састанке ту имали првих дана и то је, а десно крило те зграде, за леђима поште, овај, се сместио тај војни део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ставите ово на документ камеру.

Оптуженом се предочавају фотографије у фотодокументацији МУП-а Хрватске под ознаком 4, 5 и 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, ево у реду је. Ово на фотографији број 4, да ли је то та зграда Месне заједнице?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, јесте, то је та зграда. Значи лева страна овде где је табла ова на улазу, ова два, ова четири прозора, значи с леве стране, лево од табле је простор Месног уреда, а десно је, овај, од поште, види се на крају с десне стране је улаз, сам улаз у пошту, а има из амфора, то је улаз десно и ту су били уређени станови за учитеље раније, после тога, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово на фотографији број 5?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја мислим да је то иста та зграда увећано само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тај улаз о коме Ви причате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, улаз увећан, јесте, амфор тај што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фотографија број 6?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не могу да разазнам која је ова зграда, ако ме подсетите, можда се сетим, али не могу да разазнам зграду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у вези овог затвора, када сте Ви први пут чули за тај затвор у Месној заједници?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја сам сазнао када су почели да требају овај храну тамо и за тај формирану некакав вод, који је спавао ту и за затворенике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте сазнали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Дошао ми је овај кувар Слободан, који је у то време био и обавестио ме да је неко дошао да требају овај храну за њих, овај, па сам ја питао Радојчића, једном приликом, шта је у питању, он је рекао да је за ову јединицу што је тамо и за људе који су притворени, који су под истрагом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког Радојчића сте питали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Милана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали, ко то држи тај затвор?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, детаље нисам питао, али се подразумевало да то искључиво држи војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте у вези тога разговарали ни са Вељовићем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, тај капетан Вељовић је апсолутно избегавао о томе да разговара и да разговара о добровољцима, иако интимно са мном када је разговарао, у пар наврата, тих првих дана, овај, смо констатовали један и други да се чудне ствари дешавају и да једноставно се то отима контроли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тим састанцима, да ли је било неког помињања у вези тога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, ја нисам имао разлога да покрећем, нисам био задужен за та питања, а човек је о томе ћутао. Да ли је он у

Товрнику с командантом о томе разговарао, ја не знам. Тај дан када смо заједно били, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је председавао тим састанцима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, командант села, капетан Вељовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је саслушан.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Само мало, госпођо, ако дозволите и углавном сам ја први говорио о овим привредним стварима, уствари о протеклом дану шта је урађено, шта је направљено и о наредном дану шта се планира са посебним нагласком где се планира да одлазе људи на рад у поље и ја сам одлазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у свом исказу који је дао овде истражном судији 19. јуна 2007. године рекао да сте Ви били на челу руководства Месне заједнице и да сте председавали тим састанцима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, да сам ја био присутан том саслушању, вероватно би другачије било, питао бих га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не саслушању, него тим састанцима да сте Ви председавали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нетачно је то што је изјавио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми, да ли познајете неко лице Стјепан Маринковић, звани «Лисац»?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стјепан Маринковић звани «Лисац»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако познајете, ако не познајете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако је Ловашанин, не могу да се сетим да ли јесте, требао бих да познам, али овај уколико би ми било речено име оца, овако не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде у оптужници тужилац Вам ставља на терет да сте Ви наредили постављање тих белих тканина на куће, да сте наредили беле траке хрватском становништву да стављају око руку?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам, госпођо судија, малопре рекао да је то пренешено из Товарника и апсолутно немам никакве везе са тиме, ја сам затекао плахте на капијама и делови плахта, односно чаршафа, људима око руку те траке, уосталом и сведок Јапунџић је рекао у свом исказу ко му је рекао првог дана, тј. 10.-ог да се обележе људи који иду по селу и капије и тако даље, а то је пренешено само из Товарника, у Товарнику су све куће биле окачене тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас тужи, такође да сте Ви увели ову радну обавезу за хрватско, односно несрпско становништво, да иду на радове.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да сам ја у својој одбрани рекао да су људи позив за рад прихватили са великим задовољством, а не знам по којој основи је то нека обавеза, посебно у ситуацији у којој се тада нашло село, где је претила опасност да се остане без хране, уколико се не поскида летина и тако даље. Дакле, одбијам то апсолутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли су ти људи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На моју руку то, ја самостално о томе нисам одлучио. Нарочито могу да кажем, знате шта, ја се доводим у врло непријатну ситуацију када некада морам поменути људи који су умрли природном смрћу, као што је тај Кесер и тај Брајковић Фрањо што сам помињао. Акценат је било на то да се летина скине, јер су ме они упозорили да ништа није колико они знају скинути.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, ја самостално о томе нисам одлучио. Да ли је то било неког одлучивања о тој радној обавези?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Разговарали смо, ја бих лагао када бих сада почео да бројим и да лупам ко је све био, можда је чак био и капетан Вељовић, можда сам чак и њега питао шта он мисли, али бих лагао да ја децидирано сада нешто тврдим, а да је по некаквом мом измишљању уведено то што се мени ставља на терет, то апсолутно одбацујем. На концу конца, нико није малтретиран, нико није из логора никаквог којег је држала задруга, ишао на тај посао, него су људи долазили из своје куће, добивали топли оброк без обзира где су радили, којем делу атара и то апсолутно није било тих првих дана, него је почето можда 15.-ог, 16.-ог, па се прекинуло на несрећу тог 17.-ог, 18.-ог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ког 15.-ог, 16.-ог, увек нагласите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Октобра, о октобру говоримо, овај, па се прекинуло захваљујући томе на несрећу, кажем, понављам и подвлачим и наставило је и сви су они плаћени. Нико није бесплатно радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су они, кажете, са задовољством су прихватили тај рад. Да ли су они то тражили да иду да раде или како је то ишло?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја мислим да је постојало једно оглашавање преко тога добовања, да се људи који могу и који су способни да одазову у задругу на рад, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли су имали оружану пратњу када су одлазили на те радове?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неки од добровољаца је, ја мислим да је то овај Радојчић Милан, овај, предложио и да је он то и спровео, да неки су од добровољаца ишли у пратњу тим женама. Сећам се добро да сам их ја обишао када је била бербје семенског кукуруза, јер једино семенски кукуруз се брао овај ручно на препоруку овога агронома Римара, а све остало се брало комбајном, знате и баш када су брали тај кукуруз, ја сам их обишао, то је било уз пут, тик уз цесту и видео сам те људе да су с њима, рецимо, ја се сећам да је сигурно био оптужени Јоца, оптужени овај, како се зове, Драган Бачић и још неки, а мислим стварно сада да не набрајам, да не погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вас у овој оптужници тужи да сте Ви наређивали затварања људи, њихова саслушања, мучења, телесна повређивања, то ставља на терет.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема говора о томе, то аргори, ја одбијам, ја не желим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте наређивали, Ви, Милан Девчић, само мало сачекајте, то ставља на терет да сте наређивали Ви, Милан Девчић и Милан Радојчић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да је тужилац ту требао још да дода чланови Светог тројства, овај, мислим, то је измишљање, произвољна тврдња тужиоца и не желим уопште више на таква питања стварно више нећу одговарати, без обзира на последице. То је за мене увреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше право, ја сам Вам то на почетку рекла.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је за мене увреда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уколико не желите на нешто да одговарате, Ви слободно можете да кажете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам имао за то, госпођо, само ако дозволите да довршим, мало сам се узбудио. Ја апсолутно нисам имао разлога да малтретира се нико из села, јер ја са никим у селу о томе нисам имао никаквих несугласица, никаквих свађа, никаквих имовинско-правних нерасчишћених рачуна, ја сам ту долазио редовно једанпут, два пута месечно, а посебно истичем, већ сам рекао то у уводу, направио сам кућу у том селу да пензионерске дане ту проживим и све остало и ја у еуфорији тој која је трајала, а сигурно да је трајала, овај, нисам боравио у том селу. Ја сам задњи пута у Ловасу био за Дан жена 08. март 1991. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, не морате широко, значи нисте били у сукобу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам више долазио, јер сам оценио да, неугодно сам се осећао, била је таква еуфорија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Александар Николајидис, оптужени Петроније Стевановић тврде да су по Вашем налогу доводили неке људе у ту кућу, кажу, ту је била команда, ова кућа коју смо показивали у фотодокументацији, где Ви тврдите да је била милиција, тврде да су ту нека саслушања вршили Ви, Милан Девчић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја у својој одбрани могу да кажем да је то чисто измишљање и лаж. Имам ја сведоке који ће посведочити код кога су они и кога појединци доводили, чак те које су доводили, мислим да је овог момента рано да наводим тога сведока због даље поступка и изјава, па ће то мој адвокат урадити када буде време у писменој форми. Иначе је лаж апсолутна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде је саслушан неки сведок Стојан Илић 10.07.2007. године, каже да је био у резервном саставу полиције, такође тврди ово исто, да је приводио људе на испитивање у зграду полиције, водио горе код Деветака, тамо су испитивали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам што га тужилац није питао где је то горе. Прво да Вам кажем, тог Стојана Илића ја уопште не знам ко је тај човек. Али није истина сигурно то што прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде Вам тужилац такође ставља на терет да сте наређивали убијање неких људи, па у прилог томе тврди да сте подстрекавали једног од припадника «Душана Силног», овде оптуженог Александра Николајидиса, од њега захтевали да убије Снежану Кризманић, мештанку из Ловаса и у прилог томе оптужени Николајидис у својој одбрани тврди да јесте од њега тражили ту девојку, жену да убије?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знате шта, мене не би уопште чудило да ми је тужилац ставио на терет организацију рушења јеврејског гробља у Загребу и Синегогије у Загребу, то су чисте измишљотине и лажи. Од кога је он дошао до тих података, овај, то ме не занима, али сви ти који су тако причали, то је лаж, нема говора о тим стварима. Знам ја да он мени ставља не знам убиство неког Видића које се догодило у време пуковника Ковача и вршила војска истрагу у вези тог убиства и због тог затварали Марка овога Грчанца да условно кажем, матори, није лепо тако рећи, тако су говорили у селу, а Марка овај Грчанца младога, његовог сина су довели овде за сведока који није ни био у Ловасу и нема шта да каже, ето, рекао бих тај Грчанац Марко ко га је саслушавао и којим поводом или рецимо убиство овога Мартиновић Звонка које се догодило половицом XI месеца када је већ полиција Србије била у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и то Вам тужилац исто ставља на терет, да сте Ви наредили.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да, знам, знам, неистине су то и шта друго да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Александар Николајидис такође прича у својој одбрани да је ту Снежану Кризманић, да сте Ви наложили да се та жена пронађе, нађе, да издиктира спискове људи на неким касетама прославе ХДЗ-а?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, неко од њих двојице, тог тандема што сам рекао, деликвената, је говорио у свом исказу у истрази да су овај гађали и пуцали на кућу некаквог председника ХДЗ-а овај из Ловаса овај а како су то знали, када им ја то нисам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није било моје питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нити сам био тамо, правим увод само, госпођо, овај, тако да то што они причају, то су чисте лажи. Прво, ја ту девојчицу нисам ни знао, друго, са њезиним оцем сам имао врло

коректне односе, старији десетак година од мене, био је добар фудбалер и сва деца мог узраста су била просто заљубљена у њега, везано за то, а радио је човек у млину и био је коректан човек, а Александра Николајидиса сам ја први пута уреднога видео, обријаног и у фином оделу обученог када је дошао да оде из Ловаса да ме моли за бензин и после сам чуо, причали ови у задрузи ваљда је неко, можда је чак и та Марија овај Ђаковић препознала, дошао у оделу тога њезинога оца Фрање, немам везе ја с тиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић такође управо ову коју спомињете, 21. септембра 2007. године тврди да сте Ви испитивали Снежану Кризманић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја имам сазнање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало сачекајте, да сте претили да ћете јој гурнути пиштољ у уста, питали за оца?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, ја имам сазнање да је некакав догађај око те девојчице у то време, по мени је била девојчица и ове госпођице Филић Викице, да је нека фертутма око њих била и имам сазнање да је овај чак да ли је специјалног због тога дошао у село пуковник Суботић или се случајно нашао у селу и да је он чак ту интервенисао и имам сазнање ту ноћ да су те две девојке преспавале у Полицијској станици у соби заједно са Воркапић Миланом, званим «Трндом» и његовом женом Нађијом. Толико ја знам о том случају. Никакву везу, то су чиста измишљања и лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми у вези ових касета прославе ХДЗ-а, да ли је тако нешто постојало, да ли сте Ви били у контакту с тим касетама, да ли је то нешто гледано тамо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја сам за те касете сазнао после догађаја ових на минском пољу и овај било ми је речено да је једну касету чак и списак и чланске исказнице свих ових овај чланова ХДЗ-а у Ловасу предао Пемпер Мирко, овај што је био шеф рачуноводства, иначе две генерације иза мене, овај, човек и ја сам га питао, каже, јесам. Рекох, што Мирко, па, каже, мислио сам да добијем неки повлаштен положај, да ме не малтретирају, а да је мене питао, будите сигурни да не би то пало у ничије руке, рекао би, баци то и закопај. И гледао сам ја ту касету, али давно после овај тих догађаја и на концу конца, једну од тих касета сам узео, задржао и предао госпођи Наташи Кандић, односно Фонду за хуманитарно право, да не би копирао тужиоца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петроније Стевановић тврди да сте Ви били ту, да су били још добровољци неки и он, био је ту, спомиње Радојчића, Девчића, да сте гледали те касете заједно и да сте Ви помињали те неке људе са касета?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно не, одбацујем ту његову тврдњу, то нема везе са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Марија Ђаковић такође у свом исказу тврди да сте Ви са добровољцима те касете гледали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја Вама кажем када сам гледао, овај касете, а то што неко тврди, то је његова ствар. Она је требала да каже, колико је била затворена у Хрватској зато што је тако дуго остала у Ловасу, па је требало да каже да захваљујући томе што је радила у задрузи је примљена као дактилограф да ради у суду, јер није имала никаквог искуства, уз мене је научила да пише на машини и уз овог Ђорђа Ивковића, њему је писала исто којекакве службене забелешке, али није хтела да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље Вам се овом оптужницом ставља на терет да сте Ви подстрекавали добровољце из «Душана Силног» да неке приведенe људе склоне и прикрију јер долази нека војна власт? То се дешава 18. октобра.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је ортодоксна глупост, знам за ту изјаву, уз напомену да долази опасан пуковник Ковач, да ће бити проблема. Прво, ја, откуд сам ја знао која ће јединица доћи да замени Ваљевце, прво то нисам могао да знам, нити сам могао тако нешто онда да кажем. Апсолутна лаж и неистина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок Љубомир Јелић за кога Ви тврдите да га знате, Љубодраг Јелић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам ја рекао да га знам, ако сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или да га познајете овако.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, да га познајем, да сам га упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да сте Ви, Милан Радојчић и Божа Девчић састављали неке спискове и да су по тим списковима људи ликвидирани?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, малопре сам рекао да ја нисам имао потребе да то радим, јер мени нико се није замерио у Ловасу и ја нисам дошао са никаквом тамо мржњом, нити сам био задојен национализмом пре тога, ни за време тих догађаја несретних, ни после тога и ако имам своје мишљење одређено у вези свега тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање да је тај простор тамо, где кажете да је био неки затвор, што Ви у то време нисте знали, да ли имате сазнање да је то нешто било ограђено жицом?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Једанпут сам ишао у Месну заједницу управо, видите, малопре сам споменуо овог Бакета Стојка, овај, јел када сам ја, заборавио сам то да кажем, када сам рекао Продановићу, ангажуј човека да им покаже радити, каже како ћу, када је он пуцао са терасе од овог Марка Сабљака – Белог и због тога су ови напали на Марка, а он као побегао и ја сам му рекао да уопште не верујем у то, да не прича глупости, да човека зове и отишао сам тамо да видим, да евентуално човек не би имао проблема због тога што се то сумњало у њега.

Мислим, тада сам био и видео сам, жица је стајала овако укосом, да би био слободан улаз у тај део где су биле канцеларије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тада неке људе да су затворени, евентуално?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, то је било, нису били затворени, били су у тој жици, биле су постављене клупе и баш је било време овај када су они јели и знам да су јели ову храну из задруге, зато што су јели са тањирима и кашикама, из тањира кашикама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то људи, кажете, видео сам неке људе?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стварно сада Вама да, мислим да се сећам добро да је био овај Панџић Фрањо, звани «Сатлек», од ове Катице муж, да је био овај Девчић тај Андрија, већ човек стварно у позним годинама и ових других се стварно не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку жену Љубицу Адамовић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја ту жену ја сам покушао да се сетим, овај, не могу да се сетим, јер два брата Адамовића су били у Ловасу, те породице знам одлично, а она је очито удата у Товарник, не знам која је, ако бих знао девојачко презиме, онда би се сетио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Та жена тврди да је била у тој згради полиције, да у једној просторији Милан Девчић и остали војници газе тог што сте сада споменули Фрању Панџа, а Ви седите у другој канцеларији са неким војницима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, то су њезине претпоставке, ја не могу да тврдим за никога шта је ко радио, то да се дешавало у мом присуству, апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац Вам такође ставља на терет да је у овом неком периоду, везао се за октобар, новембар 2007. године, побијено неких 27 људи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја имам та сазнања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тврди да сте Ви имали учешће у томе својим наређивањем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно не, апсолутно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнање, шта се дешавало са неким од ових људи, браћа Дарко Павлић, Жељко Павлић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, малопре сам поменуо да сам видео у предмету да су поједини тврдили да су пуцали тим момцима, на њих у том кругу радионице. Ја сам рекао да то мени није логично, јер не постоји ниједна зграда из које се може пуцати у том делу. Шта је било, зашто су они уствари ухапшени и када, ја стварно не знам. Ево ја предлагам да се позове њихова мајка, она је у то време била у Ловасу, отац је био у Немачкој, она вероватно зна када су ти њезини синови ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли имате нека сазнања за ове, породицу Лукетић Антон, Ђука и Петар Лукетић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знам исто из предмета, а заборавио сам то да кажем, овај, заправо нисам ни питан, ја када сам, свратио сам најпре код Девчића, прво је њихова кућа и сва њих тројица су били код Девчић Боже јер су они кумови венчани са Мићом, један од тих синова и била им је наравно овај и мајка, односно супруга од Пере тога и попили смо ту кафу, мало попричали, човек се пожалио да су му отели ауто, пазите то је било 11.-ог ујутру око девет, десет сати, нови «Кадет»: Ја сам рекао, Перо, видећу шта могу да урадим и отишао даље. Даљу њихову судбину стварно не знам, а то што, видео сам из изјава овог сведока Лукетића, иако је исто презиме, то је не могу се сетити имена, то је нећак од тог покојног Пере, јер се сестра удала у исто презиме и тај момак лаже, та изјава његова не стоји, то нема говора о томе. Замислите сада да плунем на Девчић Мићу као нећака и да нешто урадим зло према његовом куму и пријатељу, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Милко Кесер тврди да је 18.-ог ујутру у дворишту Земљорадничке задруге било приведено доста људи и да сте Ви наложили Ђуки Лукетићу да са Петронијем Стевановићем оде кући и доведе свог оца Петра и брата?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, нико од сведока из Хрватске не тврди да сам ја се обратио грађанима овај 13.-ог и то између неких камиона, ово што је било одмах 11.-ог. Исто тако нико не тврди да овај су ишли скупљати грање за потребе пекаре 11.-ог осим њега, где да се 11.-ог скупља грање. То је исто измишљотина, чиста и не знам откуд од њега долази овај та измишљотина, исто што измишља да му је помоћ у одласку пружио неки пријатељ из Шида и тако даље, то је исто чиста лаж. Он је своју кућу на чување оставио Рудић Мирку, овај и његовој жени, јер су им жене биле неке родике и ја мислим да је он организирао и помогао да он оде из села, то он све лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези ове породице Лукетић, изјашњавала се у истрази сведок Бранка Балић. Она тврди да је разговарала са Антоном Лукетићем пре него што је тај човек убијен и да је он испричао да је по Вашем налогу су они доведени?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, знате шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви послали неког од добровољаца са Ђуком Лукетић да доведе Петра и Антона?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Та Бранка Лукетић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранка Балић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Бранка Балић је месарова кћерка, Ђаковић девојачко, много тога лаже, а између осталог и то. Рецимо, она је тврдила, говорила о неком скалпу овде у истрази, она је говорила о присуству доктора Станимировића 18.-ог ујутру пред задружним објектом, што апсолутно није тачно. Станимировић је дошао после

минских поља за време овога пуковника Ковача у Ловас и довео га код мене у канцеларију Радојчић Милан, може он да каже по којем основу је долазио, ја тог човека сам за њега знао, до тада га нисам упознао. Значи, као што то лаже, тако лаже и ово и нема шта друго да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези овог Звонка Мартиновића, тужилац наводи у оптужници да сте Ви неким лицима, «Аждаја», Коста, Никола, када су Вас питали шта да раде са њим, да сте Ви рекли, оно што треба и да је тај човек после убијен?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, видите, овај, тај човек је убијен негде између 10. и 15. новембра, ја мислим да је полиција већ тада била из овога како се зове, из Србије на челу с тим Душаном Милошевићем и да су они вршили увиђај и тај човек уопште није убијен, како тврде и појединци и како тврди оптужба, он је убијен у кући свог нећака, односно на штагљу, овај где се држи сено за стоку, јер је он успео ту да побегне и ту су га убили и то ми је, ја сам дошао однекуд кући, био сам ван села и то ми је моја пуница, односно баба рекла и ја сам отишао код њих и Владо, тај његов нећак није био код куће, био је у атару, радило се и жена његова Анка ми је испричала шта се догодило. Ето толико ја имам сазнања око тог догађаја. То је једно, друго, тај Звонко Мартиновић, односно његов отац са мојим дедом је јако био добар, мењали овце, односно овнове и никада никакво нешто нажао мени није урадио, чак, штавише, увек смо се уљудно и поздравили и попричали када се сретнемо и никаквих разлога ја за то нисам имао, нити сам то урадио, апсолутно нетачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у тачки III оптужнице, тужилац Вам ставља на терет Ваше учешће у одвођењу припадника несрпске националности на минско поље, на неку ливаду која је минирана била. Тужилац тврди овде, на две, три стране да сте Ви били присутни на неким састанцима, да су ту били неки договори, разговори, најпре Вам ставља на терет да сте, уствари заједно на тим састанцима, да је ту био присутан сем Вас Милан Девчић, Милан Радојчић, па да је био овај потпуковник Миодраг Димитријевић и да су ту донешене неке заједничке одлуке. Између осталих, као прва одлука је било неко задње упозорење грађанима у коме је прећено хрватском становништву терором, одмаздом?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, ја бих Вас замолио да изнесем овај след догађања од момента када сам први пут у животу видео потпуковника Димитријевића, па ћемо доћи до тог 17.-ог, односно 18.-ог, мислим ако Ви дозволите, ја бих на такав начин одговорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, испричајте нам, први Ваши контакти, онда ови састанци, да ли их је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да је то било 13.-ог, међутим, сви тврде да је било 14.-ог, могу да прихватим да је било и 14.-ог, када је

он први пута се појавио у селу, када сам га ја видео, а с тим још горе ако је 14.-ог, а видећете зашто, после завршеног састанка, односно када сам ја завршио свој део реферисања, ја сам кренуо кући на спавање и иза мене је остао још капетан Вељовић и остали на састанку. И не могу да тврдим, неко је испред Полицијске станице био вани, дежурни, као, како да кажем, обезбеђење самог улаза и питам шта раде ови унутра, каже, пију кафу, управо каже, овај и ћаскају. И ја уђем унутра и скувају и мени кафу, овај и нисам ни завршио, долази капетан Вељовић и видим у друштву потпуковника. И тада ме упознаје с њиме и каже, добро је Љубане да ниси отишао на спавање, морао би да шаљем по тебе, немам решење за спавање потпуковнику Димитријевићу. Ја кажем, ако није проблем, може да иде са мном да спава, или заједно са мном у соби или има соба до мене. И овај још су и они попили нешто ту, да ли кафу или жестоко пиће, стварно не могу сада да кажем и ми смо кренули ка мојој кући. Између школе и тог угла где ја треба преко да пређем мојој кући, овај, се десило да је на нас отворена рафална палба и то овај онако баш сигурно десет, петнаест метака и изнад глава су нам праштале ове стакла и ја сам успео да га овај повучем да чучнемо, мрак је велики, тешко ја ходам, иако сам знао сваки камен ту, овај, а не човек који први пут долази. И ја сам чуо то што се десило, да овде сада не понављам, рекао сам у истрази шта се десило човеку, што није ништа страшно, рекао сам и то да се мени десило када ми је један метак 12.-ог прошао поред десног уха, па тако да није никаква срамота. Има мушкарчина којима то тешко пада да признају, њему се то десило. Ми смо ушли код мене у двориште, некако полако, а наиме, одакле се пуцало, да то не прескочим. Укосо овако, ми смо ту, из ове позиције је пуцано, кућа на ћошку, а моја је овде на ћошку. Његова пратња је ту смештена, разумете, преко дана, што ја апсолутно нисам знао, знао сам ови што чувају село, под командом до тада капетана Вељовића, да су далеко од моје куће најмање двестот метара према атару, разумете. Тек други дан сам сазнао ко је пуцао и шта је било. И ушли смо у двориште и човек је мене питао одмах за купатило, овај. Ја кажем, нема купатило, али претходног дана сам ја успео да пустим воду, односно била је Миљковић са екипом механичара и обзнанили смо целом селу да напуне људи залихе воде, јер не можемо пуштати сваки дан агрегат да гура воду, воду је гурала струја, па сам између осталог и мом тасту овај рекао да направи залиху воде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пустите се те воде и залиха воде, реците ми, ових састанака да ли је било, да ли сте присуствовали, ко је био присутан, уколико сте присуствовали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево сада ћу Вам рећи, хајде ако хоћете да будемо све кратки, онда ја морам евентуално у жалби да пишем опширно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да будете опширни, у вези овога што је предмет оптужења.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како желите, тако ћу одговорати, молим Вас, ја сам врло увиђаван и остаћу то. Састанак први са тим потпуковником Димитријевићем је био значи другог дана када је он дошао, значи, преспавао код мене, навече, сутрадан је био састанак. Ја сам рекао шта имам и реферисао и отишао. За тај, за ту обзнану по селу, ја сам сазнао овде у истрази, ја за то уопште нисам знао за то претеће писмо које је упућено и раширено по селу. Апсолутно, одговорно тврдим за то претеће писмо ја нисам знао. 16.-ог сам сигуран да нисам био у селу и нисам био на састанку, ево зашто сам сигуран, знам и где сам био – 16.-ог је долазила, Илок када је исељаван, пре Илока исељаван, долазили су у контролу неки, нека војска, да ли је НАТО, да ли су од међународне заједнице, углавном су били у селу, то сам чуо накнадно, а тог дана сам ја у друштву Римара био у «Уљарицама» Београд да покушамо и то на његов предлог, знао је те људе од раније, ја из свере пољопривреде до тада, од фирми тих никога нисам знао, ко се бави снабдевањем и осталим, овај, била нам је приоритетна нафта да се може почети радити. Друго, није било апсолутно скоро у селу крава, ми смо се били договорили, овај Ђуро Продановић и ја да што пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми то, када Ви не одете на тај састанак, да ли Вас мења неко?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неко ме је сигурно мењао, ја сам саопштио некоме да ме неће бити, можда сам чак и Радојчићу, али не могу да тврдим поуздано коме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога иначе, када Ви не одете, ко Вас иначе мења?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, како када, тих првих дана то је хаос био, није се ту још успоставио неки ред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, ко, ко од тих људи?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас за тај састанак, него иначе, ко Вас мења када нисте ту?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, још то није било успостављено, да ли је овај или је онај, а никога од Хрвата које сам имао као сараднике, нисам могао да шаљем на те састанке, због присуства једног антигонизма, нарочито који је долазио од стране добровољаца, али молим Вас да завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је иначе долазио на те састанке, кажете, 15.-ог сте били, а дан пре тога сте значи били, ко је иначе сем Вас био од мештана Ловаса?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, иначе су долазили представници полиције и ТО.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, реците именом и презименом?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, Воркапић и овај Радојчић, Радојчић је био доста укључен у рад задруге. Можда је он, али ја не могу да кажем тај и тај таксативно, нећу да узимам ту одговорност на себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, где се одржавају ти састанци?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хоћете, ма, рекао сам то раније већ – у канцеларији Месног уреда. Могу ли да завршим 16.-ти, госпођо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 16.-ти нам није предмет оптужнице, пређите на 17.-ти и 18.-ти.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Врло је значајан ради 17.-тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значајан је ради 17.-тог, ја Вас молим да завршим 16.-ти, а тако ме је тужилац и судија истражни, овај, испитивао, на прескоке. Чак ме назвао код саслушања овог Петронија да сам јадничак. Јел треба ја овде стварно да будем јадничак на суду, ако сам био пред истражним. Молим? Истина је то. Рекао је да сам ја јадничак. Да ли могу да завршим 16.-ти?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, завршите, само конкретно и директно.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Конкретно, вратио сам се из Београда, сачекала ме је порука код моје таште од Боже Девчића да обавезно навече дођем код њега кући и ја сам схватио да је неки проблем у вези Миће и чим сам дошао на састанак са овај код потпуковника Димитријевића, ја сам тада први пута затекао на састанку добровољце. Кажем овако, добровољце, јер ме то јако изненадило. И ја сам завршио своје и отишао. Долазим код Девчића тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На ком то састанку?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то састанак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ето, војни састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам ја како да га назовем, уобичајен састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него, ког датума је тај састанак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 16.-тог, рекао сам, наглашавам, 16.-тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Затекли сте добровољце?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, појединце од добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви улазили на састанак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ушао сам на састанак, они седели, ја изнео своје у вези привреде што сам имао и отишао, они су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то били појединци?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: По мом сећању, Бата, онда Ступар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите пуним именом и презименом, ако знате, ако не знате, онда може по надимку.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Михајловић Бато, име не знам, Ступар Славко, Љубо је био, овај, Јелић и не сећам се више ко је био, можда је

још неко био, не знам, углавном четири, пет, шест, колико је било, не знам. Ја сам отишао код Девчића и обрадовао се што нема никаквих проблема, него је спремио ловачки, врло је битно ово, да не мислите да причам глупости, ловачки паприкаш од срне. Наиме, тога дана он, значи Девчић Божо, Воркапић Милан, звани «Трндо», онда Ђуро Глушац из Шида и Ђука Кесер су ишли у лов у бадњару, значи ради бадњаре је битно то, у бадњару и прекрстарили је целу као ловци, ишли су нормално гоничи, пси с њима и убили срну и донели срну и правили паприкаш, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците нам у вези овог окупљања грађана хрватске националности, да ли имате ту неких сазнања, да ли сте Ви учествовали у обавези окупљања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако дозволите, ја бих да не одговарам на оно добар дан, добар дан, ја бих ипак да наставим, па кажем шта је било 17.-ог, онда ћу доћи после 17.-ог на 18.-ти, ако дозволите, а ако не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само изоставите те воде, гулашеве, такве ствари.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, воду морам да поменем, госпођо, жедан сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не воду да сте жедни.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Криво сам Вас схватио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо Вам донети.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него у вези онога што је предмет оптужнице.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Гулаш је врло битан, схватићете Ви то, овај, то је проблем, гулаш је проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли, Ви сте били на неком састанку на коме се разговарало о обавези окупљања мештана?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: За обавезу окупљања мештана ја сазнајем 17.-тог, да ли један сат, два сата, не могу да кажем колико је, али ту, ту је негде, овај, долазим из овога Ердевика сам ишао управо да покушам у Ердевику у подруму да овај уговорим да приме, овај, односно да откупе грожђе из Ловаса. И, овај, сазнајем, како сам паркирао пред задругом, рекао сам прекопута је ова зграда полиције, Девчић ме зове и ја му врло ружно одговарам, рекох, рекао сам чак да иде у пизду материну, ваљда сам ја старији, дођи ти овамо. И пита он мене, овај, да ли сам чуо да се окупљање, односно да позива потпуковник ове грађане да се навече скупљају у зграду задруге, први пут сазнајем, рекох, први пут сазнајем, каже, јел није било синоћ на састанку речи о томе, рекох, ја не знам, ја нисам био до краја, не знам. И рекох, куд је отишао добошар, каже, отишао у правцу гробља и ја седам поново у ауто са возачем овим Милићевић Драганом и сустижемо управо када почиње да говори тај проглас код куће Перице Кризманића, то је раскрсница Звонка Пејака и то је управо тај део према гробљу и стоји

пред кућом Перице Кризманића и овај угасио се и мотор и чуо сам цели проглас, иако ми је Девчић и рекао отприлике садржај, ја сам хтео да чујем шта је. Јако ме то изненадило шта је у питању, међутим, ја нисам могао улазити у разлоге војске, овај, шта и због чега, нити сам питао. Знао сам да је стварно било по ноћи пуно пуцања, који су поводи били пуцања, то нисам знао. Претпоставио сам да се много пило, било је алкохола и тако даље. И тога 17.-тог навече ја сам седео у овоме кабинету своје, имали смо већ обичај ми из задруге, говорим о овим људима који су задужени били за атар и тим правим радницима произвођачима, агрономима, Миљковић Милану и осталима, овај, и дошао је и Радојчић и рекао ми да је успео да извуче овај радни вод из овога, горе из задруге, из дворишта механичарске радионице, да Вам кажем боље и да их је сместио у кућу Мирка Милића. Та кућа је прекопута ове поште што сам спомињао, Месног уреда и иначе то је био један старији човек, доста озбиљан, жена му је била Хрватица, овај, па тако да ти људи нису имали неки страх да буду код њих смештени, знате. И чак син један је био ожењен са Хрватицом из Мохова и тако даље. Када не знам ко долази и каже, вратили су се ови људи из шуме, шта да им кажем. Не могу да кажем да ли је био Рудић, да ли је био овај или онај, и питам ја Милана, нисам ни знао овај одакле су тако закаснили, па каже, возе дрва из шуме, за цело село се возила дрва, огревно дрво, затечено је у шуми на легеру и овај и то је вожено, није било ни дрва у селу, нико није био обезбеђен и Милан погледа у мене и ја кажем, овај, њему па нека иду исто има места тамо и после састанка сам ја отишао у ту кућу, овај и између осталих Влади Сомборцу, не знам да ли још коме, рекао да иду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После ког састанка?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тог радног у самој згради, у мом кабинету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој згради где кажете да сте били?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, у задружној згради, у кабинету задружне зграде и сигуран сам да сам овоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај кабинет задружне зграде, Ви сте рекли да Вам је канцеларија била у оној згради прекопута полиције?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, то је та зграда, о тој згради и причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да и мислим, не да мислим, него сам сигуран за Владу Сомборца да сам рекао, иди код мене кући, овај и да ћу ја доћи после, а за остале не знам да ли сам још коме рекао, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за ову одлуку о окупљању мушкараца старости од 18 до 65 година, шта Ви тачно сазнајете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја не сазнајем ништа, ја хоћу Вама да следеће кажем, у вези оног паприкаша. 17-ог да сам ја остао на војном

делу састанка ја бих бар им рекао да у бадњару не требају да шаљу никога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте сада Вас ја питам нешто друго.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изволите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, везано за ову одлуку о окупљању мушкараца старости од 18. до 65 година, шта Ви сазнајете везано за то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа? Да ли сте питали, кажете разговарате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма нико није знао да ми одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам рече неко, ко је то одредио, шта је то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, нико ми није рекао, а њега нисам ишао питати, нисам ишао тражити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Томислав Шелебај тврди да је он добовао нешто плакатирано и да се доле налазио Ваш потпис, о тој обавези окупљања?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Оптужени овај Девчић тврди да је њему дао папирић потпуковник Димитријевић и да је он тај концепт, условно речено, папирић однео Ђури Продановићу да препише и да је он то преписао и да је дао Шелебају да се добује и ја сам више него сигуран да овај сведок Шелебај едуковано лаже, кроз поступак ћемо то доказати, да се не дотичемо сада тога, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте 17.-ог увече улазили у простор задруге?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 17.-ог увече ја нисам улазио у простор задруге, то сам рекао и у истрази и сада Вам кажем, рекао сам малопре, да је вод овај тих радни вод извукао из простора задруге овај Милан Радојчић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам рече Милан Радојчић на који начин је он то извукао тај радни вод, коме се обраћао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја нисам имао потребе то да га питам, јер сам знао да он има комуникацију са војском и нисам имао потребе да питам те детаље, у то време нисам ни сматрао за потребним да га то питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Владо Бошњаковић тврди да сте Ви 17.-ог увече били издвојили тај радни вод?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 17.-ог увече поново понављам, нисам био у кругу механичарске радионице задруге «Ловас». Могу ли још нешто да се надовежем за 17.-ти вече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Јосип Кувајцић тврди да сте били 17.-ог увече и да сте извели њега, он је један од тих и још петнаестак особа?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се не сећам то да сам био присутан његовом саслушању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је саслушан 12. септембра овде у суду, 2007. године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја мислим да је новембар био. Сведок Кувајџић је саслушан овде у новембру када и остали из Хрватске сведоци, па је после господин тужилац и истражни судија ишли у Дечији вртић у Ловас, да ли је тако било?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Иван Мујић који је такође саслушан истог дана када и.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Значи, ипак је октобар, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, септембар, сведок Иван Мујић.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Криво записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Саслушан је исто, само ме мало сачекајте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Криво записано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Иван Мујић саслушан је исто 12. септембра 2007. године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Новембра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И такође рече да сте 17.10. увече били Ви, пустили технички вод?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да сам био присутан њиховом саслушању тог датума, ја бих питао, зашто лажу, међутим, тог датума ја нисам био присутан, а у новембру сам био присутан њиховом саслушању, нисам то чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Стјепан Пеулић 13. септембра 2007. године саслушан каже да је Љубан одвајао радни вод 17.10. увече?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Стјепан Пеулић, а Макса, ја не верујем да је он то тврдио, он је то тврдио за 18.-ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вам предочавам оно што постоји у списима. То је неколико сведока који тврде једно те исто.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Неистина је то, па доћи ће на ред ваљда Радојчић, па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Љубомир Солаковић саслушан 22. новембра 2007. године такође тврди да сте 17.10. издвојили радни вод.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја, где је саслушаван тај сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Где је саслушаван тај сведок?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Солаковић је саслушан у Хрватској по замолници, 22.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, нисам био присутан, па то, он је саслушаван у Дечијем вртићу, није у суду саслушаван, госпођо, шта, то је неозбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми за даље, шта се дешава? Да ли сте били присутни на неком после састанку 17. октобра увече?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Малопре сам рекао, био сам присутан, овај или нисам био присутан, нисам сигуран, заправо малопре сам рекао да

хоћу да завршим са 17.-тим, али, ако сам био присутан, онда сам само био у делу неких радних извештаја и информација. Ја да сам остао до краја на том састанку, бар ова патрола на челу, односно јединица за претрес терена бар не би ишла у шуму у бадњару, јер би им рекао да су претходног дана ловци прешли целу бадњару и уловили срну и да тамо сигурно нема нико. Друга ствар, преко те бадњаре ових шеснаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, оставите се бадњаре, то нам није предмет оптужења, идемо на конкретније ствари.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ја морам да интервенишем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сешћу, како да не, само да интервенишем. Ви просто исцрпљујете окривљеног, не дате му да говори, да даје одбрану, како он жели да даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, ја сам њега пустила.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је његово право, само да ја завршим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: То је његово право да даје одбрану како он сматра, а не да га прекидате, врло је важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га пустила на почетку да исприча шта год је хтео, седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Нисте га пустили уопште, прекидате га нон-стоп.

Опомиње се адвокат Здравко Крстић под претњом новчаног кажања да не узима реч без одобрења председника већа.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ма, можете да ме опомињете Ви опет, други пут, трећи пут, како да не. Молим Вас, ја сам питао, ја примедбе дајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Сешћу, немојте да исцрпљујете оптуженог, још је и болестан, једва стоји и дајте му могућност да да одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, пружена му је могућност, ја сам на почетку без прекидања пустила, он је тражио да одговара на моја питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ама опростите, ево, извините, он ваљда одлучује шта је њему важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, немојте да буде кажњени. Реците ми, у вези овог састанка од 17.10., Ви сте тврдили у истрази да на том састанку нисте били присутни, да сте чекали до неког доба ноћи, па да нисте били примљени тамо, прозвани и да нисте ни били присутни?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Сада сам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада тврдите нешто друго, да сте можда и били, нисте сигурни?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ако сам можда био, онда сам само изреферисао своје и отишао, ја сам рекао можда, али сигурно да нисам био. Не бих дозволио да праве глупости. Знао бих за сукоб Воркапића и неког од добровољаца, односно Михајловића Бате, јер ми је накнадно о томе Воркапић испричао овај Милорад што је био шеф полиције, овај, знао бих, толико бих запамтио да један на другом су вадили оружје, јер и он је био, Воркапић Милорад је исто био против тога и имао је исто сазнање да таквих опасности по војску нема, да се врше такве операције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте били 18.10. ујутру на састанку?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, ујутру на састанку нисам, ја сам ујутру, када сам дошао у канцеларију, отишао овај горе у ту, тај објекат, то двориште и затекао један хаос општи. Ушао сам у канцеларију која је у овом старом делу куће, где је и кухиња, код Милана Миљковића, где је седео и покојни Римар, агроном, тај човек је од стреса и умро, добио је рак дебелог црева, млад врло, умро од стреса, овај и има их још, набројаћу после у току поступка и питао само, Милане, откад ови лудују овде, каже, јако већ дуго, овај. Слегао сам раменима, рекох, шта мислиш колико нам људи треба да покушам да исчупам, он каже, овај, заправо и он и Римар, који први, али су се сложили обојица, тридесетак најмање и ја сам отишао код овога потпуковника, нашао га у школи, заправо најпре сам се обратио овоме оптуженом овај капетан, сада ми морате помоћи већ ако хоћете, молим? Молим Вас да ми помогнете. Капетан овај из Ваљева што је у затвору, човече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте добацивати, ако не може да се сети, не може.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, Дарко, човече, овај, Перић Дарко, њему сам се обратио и рекао, ништа ти не могу урадити, изузев да идеш тражити од потпуковника одобрење, каже, он се налази с једним водом у школи. Ја сам отишао тамо, овај, видео сам да се они већ прегруписавају и рекао ми човек, овај, сам, обрати се томе и томе, показао ми је човек, ако њега не затекнем. Ја сам се вратио, овај ми је одобрио, дао ми једног војника курира који је отишао са мношћом до тамо и овај пренео овоме и већ су људи били припремљени да излазе, како су излазили, тако сам ја показивао кога овај треба изоставити и хтео сам још, међутим, почела су добацивања. Од тог боксера, ја стварно не знам који је то, да му видим слику из тих дана, препознао бих га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, да ли сте добили одобрење да?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Добио одобрење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Димитријевића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте и послао курира свог са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да се не сећате да сте такво одобрење добили од Димитријевића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Могуће да сам рекао, могуће, али тачно је ово. Не бих, да није послао курира, не би добио људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, шта затичете ту у том простору?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја сам то испричао истражном, ја не бих желео тај део, читајте, не бих желео да причам, да се подсећам на то. Хаос је био један општи, метеж, ужас један, да Вам кажем. Има наших сведока које ћемо предложити, који ће испричати шта је било, међутим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви ту провели времена?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, док сам попричао са овом двојицом и био сам чак забоо нос и у кухињу, јер сам требао кувара да видим, тај дан је он требао да иде са мном ради набавке у Сремску Митровицу, овога Слободана, тај је дошао из Осијека иначе. И то је могло трајати десет, петнаест минута максимално и отишао, вратио се, изузео људе и отишао, сео у ауто и право за Сремску Митровицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте уопште били ту?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Апсолутно нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, чак нисам ни њега повезао, нисам имао стрпљења да га сачекам, попео се горе у задругу, попио кафу и отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Драган Милићевић, звани «Таки», да ли је он био Вама неки возач, ко је то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није био неки, него био је конкретан возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Он тврди да сте били у команди.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Којој команди?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када су ови одвођени на минско поље, да сте Ви били у команди?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ишао сам у команду да добијем одобрење да извучем људе, јесте, то сам сада ја рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пре тога, за време док се то дешавало, да сте Ви били у команди?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он то прво није могао да зна, овај да сам ја био у команди, то је једно, а друго и да сам био, не зна по којем питању сам био. Треће, и сам у својим забелешкама Димитријевић тврди да треба сакрити све од мене, то сте видели исто, а Драган је био један јако фин момак, један културан, млад механичар и ја сам тражио управо од овога Бастаје Милорада да ми препоручи једног момка да ми може бити возач и да седи стално у ауту, у Ловасу посебно, да не би

ми ауто нестао, јер ја сам се у Ловасу, прва два, три дана возио са задружним неким «Рекордом» старим, био је дизелаш, овај, дотрајао и након тамо шта ја знам, 13.-ог или 14.-ог, је моја супруга мени довезла мој ауто, «Опел Омегу» и тај ауто сам ја искључиво користио и тај ауто је возио тај звани «Таки», а «Таки» оно што сам ја читао из истраге, оно човек је мало отишао, није како треба, он спомиње децу тамо, приметили сте сигурно у читању, овај, он јесте чувао децу, али децу од тог Мађаревића, а моја деца нису била за чување, јер су била одрасла и нису била у Ловасу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ова ситуација о којој Ви не желите да причате, ово у задружном простору, шта се дешавало.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао сам то у истрази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте у истрази, да ли сте Ви о тој ситуацији, помињали сте тада да видите, боду се људи ножевима, шта ја знам, свашта се ту дешава?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви обавестили пуковника Димитријевића о томе?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја нисам био задужен да њега обавештавам о том делу догађања по питању војске, добровољаца, ја сам њега обавештавао о овим привредним стварима, иако морам да признам да њега то уопште није занимало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, под чијом ингеренцијом су били ти добровољци?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То стварно не знам. Ако неко некога доведе, овај на састанак код себе, онда значи под његовом ингеренцијом. Зашто код мене никада ниједан добровољац по питању привреде није ни био на састанку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петроније Стевановић тврди да сте Ви били његов командант?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мени је увреда више одговарати на то што тврди Петроније Стевановић и Александар овај Никладис, односно «Ацо Грк», то ми је увреда и немојте ми постављати та питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Један велики део сведока овде тврди да сте Ви били командант села.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, тврдили су, још почели у Хагу да сам био «Алфа» и «Омега».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да их не набрајам сада, али много сведока тврди. То нису само сведоци хрватске националности.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Многе сведоке треба и овде довести, ако дозволите, што нам није било дозвољено у истрази. Ја морам овде јавно да се пожалим, у истрази је намештено да се Ђуро Продановић не дође на саслушање. Када је Ђуро Продановић полицији и Тужилаштву предавао некакве папире, које је само он могао да преда,

онда су знали његову адресу, а када је требао да дође да сведочи код истражног судије, онда се појавио Ђуро Продановић некакав из Београда и мене је истражни судија пита саркастично, Деветак, да ли је ово Ђуро Продановић. Рекох, колико ја знам, није, људи се мењају, можда се човек променио, дошао човек за главу мањи, нижи, живи у Београду, никада није чуо за Ловас, онај у Бечеју, сви су они знали за то, полиција наместила или Тужилаштво или како, тако да је врло тешко одговарати овај на таква питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете неког Николу Вуковића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да, како не бих познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај сведок исто тврди да сте Ви командант села били.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Тај сведок тврди и да сам продавао јабуке и којешта за свој рачун и тако даље, мислим, врло неозбиљно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тврди исто нешто, да су добровољци из Добановаца добијали наређења од Зорана Обреновића званог «Аждаје», а да је «Аждаја» добијао наређења од Вас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Овај, хајде да ја сада одговорим на једно питање које никада тужилац није хтео да пита, ни истражни судија. Њих двојица су, колико сам ја примећивао, овај, представљали фракцију добровољаца Вука Драшковића, а сви ови остали, овај, фракцију добровољаца овога Мирка Јовића и један врло озбиљан антагонизам је између њих владао, знате, то се примећивало, то су мени говорили, чак су они и после долазили у Ловас са новим униформама од краља Петра, овај, војске и тако даље. Морам признати, лепо им је стајала, овај, јесте да су мало ону «титовку» су овако мало раширили као шајкачу, уосталом «титовка» је шајкача, само је дуго било то срамота рећи. А што се тиче наредби и њиховог деловања, апсолутно никакве везе ја немам с њима, изузев што морам да признам да тај овај «Аждаја», сви су говорили да овај је један од нормалнијих добровољаца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, каква су Ваша сазнања, кажете, нисте били ту, каква су Ваша сазнања, шта се то десило везано за то минско поље, за ту ливаду? Да ли сте Ви имали сазнање да су неки терени минирани око Ловаса?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја нисамн имао та сазнања, иако се много причало, чак сам у истрази на питање тужиоца, мора се он сећати, одговорио да мислим да су стављали и једни и други. Међутим, конкретна сазнања нисам имао, имао сам, конкретно за то минско поље, али сам имао сазнања управо тих који су лутали по атару ради лова, а овај, тај Ђуро што сам га споменуо и Глушац из Шида је био специјалиста за то и Божо Девчић, да се на подручју Бечке, где је некада била циглана, овај постављају минска поља од стране наше војске. Ако могу да слободно кажем да је то била наша војска, то је

била седма република, била војска ЈНА, само нико није био свестан да је то седма република, па чак ни они који су се борили за сецесију Југославије од стране Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Деветак, тужилац је предложио овде неке писмене доказе, састанци представника села и Владе у Ловасу 30. октобра 1991. године, па сте ту Ви означени као један од присутних на састанку, па је овде уписано да сте командант села и управитељ задруге.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није уписано, ја сам уписао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Није то, него тамо «командант села», то је мој рукопис.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а зашто се Ви тамо легитимишете као командант села?

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, ако дозволите, управо је један од тих спискова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете Ви да одговарате на питања, седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не на питања, списак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, немојте да Вас кажњавам.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Не одговарам, па то и не може да се употребљава, ја то говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Молим Вас, па примедба. Значи то је један од тих записника, па Ви сте, Ви га злоупотребљавате, а не тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Дакле, како је прибављен тај, молим Вас, тај доказ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле, ја му постављам питања.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Да ли је по ЗКП-у прибављен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Па, ја питам и дајем примедбу да није и да је то писанија у Тужилаштву и у ОУП-у направљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он тврди да је он то написао.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Како тврди када злоупотребите то, па га малтретирате овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесам, уписао сам то као «командант села», јесам, што, какав проблем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, зашто сте се легитимисали као командант села?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, јел ме наименовао овај капетан Вељовић за цивилног командант села. А иначе, то је била моја иронија на све те скупове и састанке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је био израз моје ироније на те скупове и састанке.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Тако кажи.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А мени је жао и стављам примедбу овај да не би испало да стално Крстић ставља примедбе, овај, што тај документ ја нисам добио на време, па би био цео тај документ дешифриран. Ја сам успео дешифровати за ове дане, само овај, делове мог говора и имам ту код себе, могу да прочитам то што сам ја говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли сте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па бих ја молио, опростите, па бих молио тај што је водио записник Клисурећ Саво да буде позван за сведока и да он прочита шта ту пише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте 20. новембра 1991. године били на неком састанку представника Владе САО Славоније, Барање и Западног Срема, на «Велепромету» је био тај састанак?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Којег датума?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 20. новембра 1991. године.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, не. Па, ја нисам могао ући тог датума, из правца Ловаса, односно Сотина, овај, ја нисам могао да уђем, и да сам хтео. Друго, нисам имао потребу јер је моја породица стигла у Ловас, мајка, брат близанац и снаја, то би морао тужилац да зна, он је у то време био у Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. У вези овога дешавања око тог минског поља и то, реците ми, шта Ви сазнајете после, када долазите?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Хајде, госпођо судија, сада Вас молим стварно да ме не прекидате, ако може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећу, нећу да Вас прекидам, јер то је везано за оптужницу, шта сазнајете после овога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја се враћам из Митровице, значи прескачем Шид и Товарник. И негде надамак Товарника сам ја спустио сувозачко седало где сам седео и задремао. Када смо ушли у ту кривину, где је са леве стране то минско поље, Драган је ушао мало оштрије и после кривине је равна низбрдица, можда сто до двеста метара, овај, нека ме исправи господин тужилац, био је тамо, добро снимео и после тога одмах кривина улево, опет пут раван према селу. И он је овај почео да говори о некаквим људима. Још сам ја био дремован, али сам се пробудио од шкрипе ових точкава и ја њему, већ смо се нашли доле када сам се ја исправио и њему говорим, пусти, какви људи, рекох то сигурно си видео овце, јер је задруга имала триста оваца, које је већ у то време чувао један чобанин, иначе пензионер задружни, Остоја се звао, презиме стварно се не сећам и мислио сам да је човек ту пустио на детелину, већ су мразеви прошли, нема опасности од напињања овце и тако даље, знате преживари се знају од детелине напети као и од горушице, то је једна трава онако зелена, висока. И овај, тако сам ја

његову причу било какву по том питању до уласка у село затворио. Како смо ушли у село, овај, Девчић је претрчао преко да ме пита, јел знам шта се догодило, исто је био вани, овај не само он, него њих више овај су били. Ја кажем, откуд би знао. Каже, па јел нисте ништа видели? Онда Драган је почео да прича и ту се појавио однекуд и овај Воркапић Милан, звани «Трндо» и ја питам, Милане, где си паркирао камион, где ти ја камион, каже, управо сам паркирао. Рекох, иди по камион, овај и тражи људе и одвезите, јер су ми рекли да има доста мртвих и рањених. Питао сам где су рањени, каже, горе. Рекох, вози рањене у Шид у болницу и тако је дан текао, ето то је оно што сам ја урадио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, причали сте да то када сте кретали за Сремску Митровицу, да сте видели Борислава Бату Михајловића, нешто с возилом.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Низбрдо, на излазу из села смо обишли једно возило, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је био на зачељу те колоне?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, обишли га ми с аутом, мојим аутом «Опел Омега», светлоплаве боје, металик. Купио га ја 1990. године у касним јесењим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то не морате да причате када су купљена кола, где су купљена.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, не, зато што има да сам ја крао, да сам возио туђим отетим аутомобилима и тако даље, има разлога зашто то причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, били сте на неком ручку тог дана после, причали сте у истрази да сте били на ручку са Миодрагом Димитријевићем и са Градимиром Вељовићем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, није прошло, па не знам десетак минута, стајао сам с тим људима, овај је већ отишао, овај и видим ноншалантно њих двојица шетају, као да, та слика мени се неће избрисати док сам жив. Овај лепо обесио ону официрску ташницу, овако преко рамена, господин судија је сигурно био у војсци па зна како су официри то носили, тандрчу онако како је низак, она мало дужа, спокојно видим и капетан Вељовић крај њих, ја сам се нашао у чуду, не знам шта да радим. И здраво, здраво, питам ја њих, јесте ручали, каже нисмо. Рекох, хајмо у школу преко, јер смо раније организирали у школи овај да има шта да се поједе за официре, већ су мени почели долазити и гости, овај и запослени у задрузи, посебно нисам дозвољавао ти запослени Хрвати да иду горе у мензу и да се носи, па смо се после договорили, а већ се радило на отварању школе и вртића, па је било ангажовано и жена Хрватица, овај, тако да на моју иницијативу Аница Миљковић је овај направила ту кухињу, организирали већ од раније је постојала кухиња дечија и ми дођосмо

тамо, управо није увек Аница била, они су се мењали, не знам када у које време, распоред није ме ни интересирао, нити знам, углавном је функционисало. Она је била тамо и овај питам је, Анице, шта има за јело, каже, само изволите, како да не. Сећам се као данас, дошла је супа и после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јеловник не морате да се сећате, реците нам, шта је било.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нешто ћу заборавити ако овако прескачем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него реците нам, шта је било, да ли сте са њима тада разговарали везано за та дешавања на минском пољу? Шта је било на менију, то нас апсолутно не занима.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Управо правим увод, управо правим увод.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, прескочите тај јеловник, реците нам, какав је то био разговор.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ајде прескочићу супу, али кромпир са шницлама не могу. Када је дошло то друго јело и салата зимска, ја кажем овоме, он је седео тачно прекопута мене, пуковник, потпуковник Димитријевић, Вељовић до њега, кажем му, и тако потпуковниче, успели сте данас да направите мали Јасеновац у Ловасу. Он је скочио на ноге и ја сам га помно проматрао, јер сам мислио да ће ме ударити и једног момента је погледао у Вељовића, капетана Вељовића, овај му је климнуо главом и рекао да су људи изведени у минска поља. Он је зграбио ту своју торбицу коју је одложио крај себе и излетео је напоље и отишао. И тек навече долази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви ту нешто закључили на основу понашања Димитријевића и Вељовића?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не могу то анализирати, не желим. Ја мислим да овај је Вељовић то сазнао и да ми није хтео говорити, зато што је мислио да и он зна, само се прави луд, знате. А он човек далеко нижи по чину, зна хијерархију, начелник СУП-а у Лајковцу. Ја поштенијег човека овај и човека који је боље држао дисциплину у својој јединици, нисам срео у току тих и у наредном периоду, све до Нове године 1992.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У истрази сте рекли да сте другачије закључивали, да Димитријевић о томе није знао, а да је Вељовић знао?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: И сада сам то рекао, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада сте нешто друго рекли, сада сте рекли да се Димитријевић правио луд, да је знао, а да се правио луд.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Из свега овога, после тога када сам сагледао, морам признати да сам дошао до закључка да се човек прави луд, јер то што сам тада рекао, тако сам тада мислио. Међутим, на основу његовог понашања у истрази и свему осталом, овај, сигурно се правио, он је знао шта је починио и, јер пазите, ако дозволите, овај, да анализирам и то, ако хоћете и с војничког аспекта, неко ко дође 14.-ог у село, да 15.-ог већ пише ове разна претећа писма, коме је ујутру 15.-ог

у мојој кући, уз доручак речено да има само проблема од појединих добровољаца, да су се отели контроли и рекао, капетан Вељовић ће вас сигурно боље од тога упознати, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми, да ли сте Ви знали да војска ће да иде на неку акцију претреса терена?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, апсолутно нисам знао да су питали, госпођо судија, ја би им рекао да је то лудост, укључујући од 11.-ог, овај, заправо од 12.-ог ујутру када сам први пута са Вељовићем напустио село, одлазио за Товарник, па до тог несретног 17.-ог, значи не убрајам онај пут овај на минска поља, нећу претерати, за тих шест, 12.-ти, 13.-ти, 14.-ти, 15.-ти и 16.-ти и 17.-ти, за тих шест дана, да ме опет не ловите да сам нетачно одговорио, за тих шест дана, најмање сам ја ишао у правцу значи другим путем нисам могао проћи, него крај тог несретног минског поља, па ако нећу претерати ако кажем, најмање петнаест до двадесет пута и у повратку, то значи тридесет до четрдесет пута. Никада на мене и у односу на возило, овај, није нико испалио ниједан метак, да не говорим о томе, колико је пута ишла милиција за Шид, колико пута су ишли добровољци за неке своје потребе, колико су пута путовали ја нисам видео толико опасност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Миодраг Димитријевић у својој одбрани током истраге наводи да сте Ви били присутни на том састанку када се говорило о акцији претреса терена?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, да Вам кажем нешто, надам се да ме нећете криво схватити, да нећу бити сувише вулгаран, ако кажем да се не бих уопште изненадио да оптужени Миодраг Димитријевић тврди да је овај 14.-тог навече спавао заједно са мном у кревету и да се заљубио. Нећу да коментаришем ништа од њега, јер он човек све лаже, све што тврди све лаже и она његова писанија, оно су измишљене конструкције, написано ко када му је диктирао да пише, одакле он пише о некаквом Даљу, када је он из Ловаса отишао за Даљ, када је човек стигао све за три, четири дана, да направи толике пиздарије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, оптужени Дарко Перић у својој одбрани тврди да сте били присутни на састанку на коме се расправљало о акцији претреса терена?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да Дарко Перић није то децидирано тврдио, да је он рекао, ако су били остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тврдио децидирано.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ако тврди, ја могу да кажем да лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови људи који су били ту затворени у простору задруге, они тврде да сте им Ви говорили да они иду негде да беру грожђе. Да ли је то тачно?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, ја сам луд, па се бере грожђе и баца на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је више сведока, то брање грожђа прича.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, лепо сам одговорио. Љубан Деветак је луд, па се грожђе бере и баца на земљу, зато се целе године одгаја да би се бацило на земљу. Па, било би припремљено, овај и посуђе и приколице и ово и оно, није било говора о грожђу тих дана, о брању грожђа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Милан Радојчић тврди да сте Ви били апсолутни ауторитет за Ловас и да тих првих недељу дана Ви никога нисте слушали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Зашто бих некога слушао ако глупости прича? А ја тврдим да што се тиче задруге, малопре сам рекао, јесам био ауторитет, значи апсолутни. Исто тако тврдим да сам једини или редак Србин, ако не једини, онда гарантовани редак Србин коме су се Хрвати у Ловасу без страха обраћали, то Вам тврдим истину. А и не верујем да је Радојчић у негативном контексту то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, да ли Вам је познато, да ли је постојала нека карта на којој су означена ова минска поља?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Откуд ја знам, не знам, ја сам видео овде, сазнао у поступку да је постојала, код једног сведока који је сведочио, видео нисам, него сам прочитао. А рекао сам малопре сам чуо од ових ловаца, Глушца и Девчића да се постављају тамо у тој бечкој, некада, неки Љубиша из Србије је држао циглану, није некада, него пред сам рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Зоран Косијер који је иначе ишао у ову акцију и то признаје у својој одбрани и тврди са 90% сигурности, могу рећи да је тада Љубан Деветак рекао да заробљенике поведемо испред нас и да позову одбегле хрватске бандите да се предају.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, оптужени Зоран Косијер то тврди у својој одбрани да сам ја их сачекао аутом у Товарнику и спровео 11.-ог ујутру у Ловас. Лаж једно и друго, ето немам ништа друго да кажем. Ваљда му је тако обећано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Петроније Стевановић такође помиње да сте од њега захтевали да иде тамо у неку акцију у правцу неких винограда, да је то минирано?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ма, сама глупост, човече, сама глупост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је он тамо у ту акцију ишао са неким Љубом Јелићем из Краљева, држали неко, једни лево крило, десно?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он је тврдио у истрази да је зољом пуцано на млин, међутим, млин није уопште оштећен и никакво митраљеско гнездо на млину није било. Пуцали су у човека који је бежао својим аутом, Сабљак неки, «Туна», «Туно», који је бежао својим аутом из села од те канонаде припремљене и тако даље. И шта да ја кажем на то? Нисам био ово, нема говора о томе, то су глупости, може да прича шта хоће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Емануел Филић саслушан 12. септембра пред овим судом у истрази, не знам да ли сте били присутни?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Био сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је тврдио да сте рекли, ваши пријатељи ће тражити људе који се крију, том скупу, у том делу, у задрузи, том заробљеном скупу да тако кажем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чујте, не знам да Вам, како могу то да Вам објасним, када је он истовремено тврдио да је његов брат седио крај њега, па сам брата ја извукао 12.-ог, овај, а њега сам оставио. Нема логике, пре свега, он ми је генерације, није његов брат, а његов брат је био у шуми, возио дрва, није уопште се пријавио тамо, 15.-ог, рекао сам Вам да је смештен после овај, друга ствар нисам био тамо апсолутно, а сведок тај Филић Емануел је на крају био присутан, тражио је да се поздрави са мном, заправо не, овај, Максо овај, Пеулић Стјепан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овај сведок Ратко Ђокић, пуковник тврди за Вас да сте били командант места?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуковник Ратко Ђокић, он је иначе нешто и навраћао ту у Ловас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Та особа ми је непозната.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Непозната ми је та особа, тај пуковник ми је непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, он је командант Четврте оперативне зоне, територијалне одбране Ваљево.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Непознат ми је, сигурно се никада нисмо видели. Јел он старешина можда потпуковнику Димитријевићу по хијерархији, јесте, Боже мој, Боже мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми, пошто оптужени Миодраг Димитријевић такође тврди у својој одбрани као и Градимир Вељовић да сте Ви председавали тим састанцима?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Рекао сам да нисам председавао никаквим састанцима. То би било исто као када би војна управа па дошао потпуковник, а капетан председава састанку, па он је тврдио да је био и саветник Вељовићу, па ћемо чути Вељовића када дође, да ли му је био саветник овај или му је био надређено лице. Ја стварно бих Вас замолио, мислим то су таква питања, која унапред можете знати да одбијам такве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја као председник већа дужна сам да Вам предочим све доказе који Вас терете.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чисте су лажи, чисте су лажи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С обзиром да је предмет обиман, не знам колико сте стигли све доказе да прочитате, размотрите.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, захваљујући томе што нисам на време, моја супруга је 01. априла предала лап-топ, а ја сам га добио на интервенцију након осам дана, значи и онда га добијем са уништеном батеријом, па онда док ми је дошла батерија, ја не могу имати стално струју у затвору, нема тих погодности, иначе није проблем директно на струју да ради, батерију сам добио негде два дана пре рочишта и тако и захваљујући што сте дали предност овим часним људима да изнесу своје излагање пре мене, мало сам попунио празнине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, везано за ове добровољце, да ли је ту била једна група или две групе или је, како су они функционисали? Кажете, не знате ни ко је њима био надређени, да ли ту када сте их виђали, ту, да ли су Вам познате те њихове вође неке, чији су то људи били?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не знам, сами су они рекли ко је био вођа, сам се пријавио, ја нисам знао. Госпођо судија, рецимо ја имам сазнање како је текао ток напада на село Ловас. Међутим, судија, односно тужилац тврди да сам га ја организовао, разумете, имам накнадно сазнање, ја сам нагласио у уводном делу моје одбране, да моја накнадна сазнања нико није хтео да саслуша. Ја сам се обраћао Тужилаштву и преко мог данашњег адвоката, па бар седам, осам месеци пре него што сам ухапшен и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, у истрази сте наводили да сте након овог догађаја.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте да разговарате са тужиоцем.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чујем примедбу од сарадника његовог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало, да сте након овог догађаја, везано за минско поље, да сте отишли Ви и Димитријевић код пуковника Лончара?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисмо отишли, него дошли су по нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он послао по вас да вас одвезу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Јесте, нису нас приводили, али када старешина, пуковник, командант подручја пошаље пицгауера са посадом по некога, мора се ићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли можете да објасните, зашто Ви идете, зашто Лончар шаље возило да Вас доведу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, није он послао возило по мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Него по мене и потпуковника Димитријевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је зашто иде Димитријевић, а није ми јасно, откуд Ви, зашто Ви да идете тамо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, рачунао је ваљда да ћу му ја искрено рећи шта се догодило, јер нема другог објашњења, визави тог познанства из Осијека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што се од раније познајете, па ћете искрено саопштити?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Вероватно је то један од разлога, не један, него главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му Ви рекосте, Ви данас немате никаква сазнања о томе, шта му рекосте тамо?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Он када је питао шта се то догодило, гледао у мене. Ја сам му рекао, овај, друже пуковниче, било би добро ако дозволите да ја изађем, да разговарате са потпуковником Димитријевићем, јер ја апсолутно немам никакве везе са тим догађањем и он ми је дозволио да изађем. Чекао сам вани да уђем у пицгауер, већ је брзо излетео, ушао, ја закорачио десном ногом да уђем унутра, његов курир ме је вратио назад и дочекао на ходнику и био страшно, баш је био узрујан и каже, Љубане, драго ми је да немаш са тим ништа и пружио ми руку и тако смо се растали. А то што он сада тврди, брани човек некога, себе, ја не знам, то је посао Ваш, то је Ваш занат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте се драго растали, овде постоји извештај команде Друге пролетерске гардијске механизоване бригаде упућено команди Прве пролетерске гардијске моторизоване или механизоване, на печату им пише механизоване дивизије, где његов начелник штаба пише, у току дана командант ТО села Ловас, Деветак Љубан, без одобрења команданта јединице чете ТО, вршио разминурање минских поља. То су ти неки извештаји које друга бригада шаље првој дивизији.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, то су могли писати шта хоће. Нисам видео тај документ, не могу да Вам одговорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево има га у списима, међу оним војним, па Вас ја питам.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Мој коментар је, могу да пишу шта хоће, почело је покривање од првог дана, па то је бар јасно. Од првог дана су почели заташкавати одговорност своју. То је чудно мало да неко претпочини некакве јединице под своју контролу, нареди операцију и да га више није брига шта се ту догађа, да некакав Љубан Деветак, самозвани командант, може да буде «Алфа» и «Омега», да шпартају хеликоптери и ово, оно, не знам тенкови из Бугарске. Чудо да није се појавио тај документ, нисам ја говорио џаба о тенковима из Бугарске, јер и то је кружило међу војском. Госпођо судија, ја желим још нешто да напоменем. Нисам ја потпуно необавештен ни био шта се догађа у том свему. Довољно је да не би ја да свуда причам напамет и без везе, да погледате касету са свадбе моје кћерке, да видите од високих официра ко је био на тој свадби. Ја ћу покушати да их набројим, ако се свију сетим – генерал Вук Обрадовић, нажалост, умро је, нису хтели да га саслушају у истрази, даље, пуковник Стојан Шпановић, Марко Маркоски, пуковник, иначе директор војне управе Карађорђево,

годинама, пуковник Лончар, а да Вам не говорим да сам лично упознао у школи резервних официра, односно био ми је старешина делимично, објаснићу зашто делимично, генерал Крга Бранко и да сам имао са њим сусрет 1995. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када су то они били на свадби Ваше кћерке?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: 1993. или 1994. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви познајете толике генерале и пуковнике?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Видите, наочита сам особа увек био. Погледајте ову слику моју из Вуковара, што су вешали по Осијеку, то ми је из овога, како се зове, личне карте или из пасоша, видите, мислим. Видите, госпођо, ја сам, доле ми је овај био старешина овај и обзиром да смо били приближних година, врло често сам га провоцирао и тако ме запамтио, па се случам, говорим о генералу Крга Бранку, па је се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није нам предмет, чули смо сада на свадби, а реците, да ли је на тој свадби био Александар Васиљевић?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Опет Ви мени не дате да завршим. Ја ћу написати ово за предмет па ћу уложити. Генерала Вука Обрадовића сам упознао, били смо у истој, овај, у истом батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам није предмет, имамо у истрази.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, питали сте ме, откуд толике да познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја сам питала одакле их познајете, познајете. Реците ми, овај генерал Александар Васиљевић, сада је у пензији, он је у некој својој изјави дао је овде суду 29. јуна 2007. године, рекао да је преко своје, преко извештаја пуковника Љубише Петковића који је иначе био одељење безбедности сазнао да је одред «Душан Силни» под јурисдикцијом Вашом?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знате шта, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самозваног команданта места Љубана Деветака?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Знате зашто је он то изјавио? Зато што тај пуковник Петковић није више међу живима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја знам да није међу живима, из предмета то произилази, а мене интересује овај део извештаја тог Петковића, уколико је то тачно?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Како, разумем ја то, али покушаћу Вам рећи зашто разумем. Поред школе резервних официра, ја сам 1971. године после еуфорије Матице Хрватске овај, већ сам живео тада у Осијеку, био упућен у контраобавештајну школу војну у Панчеву, па сам тамо схватио како се коцкице неке праве и како се, овај, раде у сврху прикривања нечега, завођења неког, довођења у заблуду и тако даље. Ја мислим да је и тужилац завршио тај курс и не би било добро такви људи да раде у правосуђу. Стварно јесте завршили, ако дозволите, да

питама, да ли сте завршили? Ја имам информацију да сте завршили контраобавештајну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако да се обраћате тужиоцу. Реците ми само, с обзиром да сам Вам предочила велики број исказа и сведока и Ви сте стално говорили, лажу, лажу, лажу, реците ми, који је Ваш закључак, везано баш рецимо, занима ме за ово минско поље, да ли је Ваш закључак да је војска хтела да скине одговорност са себе па пребацила на Вас и о чему се ту ради?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Боље да кажем шта ја мислим, зашто се то тако догодило.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Судија, адвокат Крстић, ја морам још једном, овде је реч о испитивању окривљеног и давању одбране, а не о експерту да даје некакве закључке, то је потпуно наопако питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Ја то не могу више да толеришем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Верујте ми, притисак ми је скочио од ових Ваших питања, не знам како је окривљеном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите доле.

Адв. ЗДРАВКО КРСТИЋ: Хвала.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Обзиром да ја нисам правник, госпођо судија, Ви сте то и приметили, лаик сам ја, то је добро својевремено нагласио и тужилац, овај, па ја и не примећујем, то је мени задовољство да Вам одговарам на питања, није проблем уопште. Овај, мислим да је ту постојала једна намера. Наиме, шта се догодило? Ја опет сада морам у рикверц мало, овај, да бих Вам одговорио на питање, Ви ћете се љутити на мене, а после буде жао. Много Ваљевчана је било изгинулих на том потезу, заправо врло близу Ловаса, од Тусове авијације, овај, знате која је Тусова авијација. То је авијација ЈНА, он је био командант. Онда су ангажовали ове резервисте са подручја општине Брчко, наравно вишенационални састав, већ какав је био и то се прочуло и развалило свуда. Ја мислим да је код Ваљеваца после тога постојала једна доза неке одмазде или нешто слично, неки други разлог, безбедносни у Ловасу није био разлог да се људи изведу на минско поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене само занима, рецимо, зашто Ви мислите да сви ти људи, ове исказе које сам Вам предочила, да они лажу, а ако лажу, зашто пребацују то на Вас?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја никако нисам могао да закључим зашто никада овај потпуковник Димитријевић није питао мене шта ја мислим о нечему што се, рецимо, догађало са пуковником овим Ковачом, Марком и са пуковником Николићем и ако је њихова увек била последња. Он једноставно човек, ја и не знам зашто је он дошао у Ловас. Па Ви сте видели у предмету, одговарам на питање, будите сигурни, овај, Ви сте

видели у предмету овај да је 18.-ог трговина отворена, да је 01.-ог дечији вртић почео да ради, школа би почела сигурно десетак дана раније да ради, да није било пуковника Димитријевића и тог минског поља, знате. То ће Вам потврдити наши сведоци многи. И мене уопште није занимало национални састав, како у школи, односно у задрузи, тако ни у школи и у вртићу и тако даље. Ја сам водио рачуна да људи имају од чега да живе тих дана и да се снабдеју, да имају соли и то, а буквално је било без соли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужилац је у овој оптужници, када Вам је ставио на терет у првом ставу, ову организацију везано за сам напад, навео да је то све организовано и ако сте знали да у овом насељу нема хрватских оружаних снага?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Откуд сам ја то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали Ви та нека сазнања да ли има или нема оружаних снага у Ловасу?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ама, забога, госпођо судија, ја само могу знати оно што чујем, не знам од кога. А да сам то, чујем, ушло и изашло, па уопште ја се нисам занимао око тога, апсолутно нисам, ја сам после сазнао, рецимо, управо од овога ја мислим да је он саслушан у Вуковару, односно у дечијем вртићу у Ловасу, овај, Јосип Лукетић. Он ми је причао како је једног дана колицима, оним прагачама, не знам овај где сте одрасли, да ли знате шта су та колица, прагаче, то сељаци и ковачи сами праве, вукао је траву за свиње и козу и из кукурузишта надомак његове куће, он мало на периферији станује, искочила двојица војника и овај, да се ништа не боји, упозорење, овај да, распитивали се ко је био, шта је био у селу и тако даље и он им је рекао за ту неку јединицу зенговаца која је била у старој школи смештена, овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то период био?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То је било пре напада, у IX месецу, овај, таква ја сазнања или, рецимо, тај човек је мени промакао, јер он стварно није био апсолутно у радном воду, па је промакао Радојчићу, у задрузи није обављао неке, овај, возио трактор и шта је, син му је био у полицији и сада ја њега да пустим, одрасли малтене заједно, годину дана млађи, да ја њега пустим да иде на минска поља да сам ја знао да има минска поља. То су фатаморгане, то ћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли тужилац неких питања, чланови већа?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: То као да су сви путовали по пустињи и били жедни и онда, овај, причињавања им се дешавала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ако сте завршили, ја бих кратко питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: На питање председника већа, објашњавали сте сада зашто лажу ови оптужени и можемо да

схватимо, обзиром на овај то да оптужени немају дужност да говоре истину, али нисте нам објаснили, односно бар мени недостаје логично објашњење, зашто ови многобројни сведоци који су дужни истину да говоре, Вас терете, односно да ли Ви, значи ту има доста људи који Вас знају, који је по Вама мотив њихов да они Вас сви терете?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Госпођо судија, овај, постоји.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Кратко само да Ви можете то нама да објасните, ја не могу, признајем, да схватим.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: На то питање не могу кратко да одговорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не можете да објасните то?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не могу кратко одговорити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Председник већа нека каже, да ли да тражим објашњење или не.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Једноставно не могу, могу да напишем поподне, ујутру да Вам предам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете кратко да кажете, зашто толики људи, ја сам Вам наводила.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ево кратко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Сведоци Срби, сведоци Хрвати, оштећени, зашто они то причају?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па не верујем баш Срби, то ћемо видети у дуелима, а о Хрватима хоћу да кажем. Прво, ти људи од страха, они ништа нису ни видели, верујте ми, од страха они нису били свесни шта се догађа, верујте ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не разумем, конкретно када говоре да сте Ви негде били присутни, шта то значи, да нису видели, да нису Вас видели?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ти што су тамо у том дворишту задруге претрпели ту тортуру, ја сам видео само део ујутру, али 17.-ог вече и целу ноћ, мислите Ви да они се сећају свега, а друго.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ако се не сећају, зашто кажу да сте Ви, не разумем?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: А шта кажете да сам ја конкретно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ови сви, нећу Вам ја сада.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да сам некога тукао, ударио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Не, па то Вам се и не ставља на терет, него за ове друге ствари.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, нема других ствари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нема других ствари?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нема, других ствари нема.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро. И још.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Молим Вас, само да додам, друго, Хрвати који су остали у Ловасу, су малтретирани када су отишли у Хрватску или који су отишли касније или када је вршена реинтеграција, јер, видите, и

са разлогом, а посебно су са разлогом љути, није било довољно малтретирања, него када се десио ездус на нашем подручју, конкретно у Немцима је формиран логор и сви, да тако кажем, ајде да употребим једну реч, Хрвати који су били за суживот, су покупљени из села и стављени у тај логор и ту мучени. Тај човек што сам спомињао, Римара, он се тамо толико разболео, да је рак дебелог црева, мој пашанац, рак дебелог црева, није учествовао у никаквим организацијама, ништа, 1993. се вратио из Словеније преко Мађарске у Ловас, па Пемпер овај је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Добро, то није одговор на моје питање и још једно питање.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ја мислим да јесте, управо то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Када сте 11.-ог, кажете дошли у Ловас, да ли је тако?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви, кажете, видели сте ту жену, да ли сте чули да је неки српски цивил страдао или само Хрвати?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Не, нисам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Нисте?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Чуо сам у току дана да је погинуо тај добровољац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте видели неке хрватске војнике, да ли је било неких припадника Збора народне гарде? Прекјуче нам је оптужени рекао да сте Ви рекли да ту има пуно зенги и да ће ту бити неке љуте борбе, да су они преварени?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па како ћу ја да видим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да ли сте Ви знали, да ли има ту војске?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам знао, малопре сам одговорио на то питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ништа нисте знали?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ништа нисам знао у вези с тим, како у селу, шта је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па како онда рекосте малопре да је, на почетку неки, да ли Ви то зовете напад, да ли ослобађање, кога то нападају, односно од кога се ослобађа тај Ловас? Ко ту треба да се нападне, односно ко треба да се ослобађа?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, војска је као нападала и ослобађала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од кога, од кога?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Ви ни то не знате?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Од власти ове Хрватске државе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Од власти?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, од кога би другог, од Хрвата, од чега су радили, откуд знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па, ја Вас питам, да ли је било војске када сте дошли.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Нисам политичар, доносио процене такве.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Да, али стално сте, видим, са војним овим командантима у контакту, да ли је тако?

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, јесте, сви су били код мене у џепу, откуд сам ја, са киме сам ја то у контакту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Мало пре рекосте, зашто мене Димитријевић није питао, ево пре пет минута рекосте.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Па, нормалан човек дође у туђе село па пита, какво је стање у селу, шта Вам је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ТАТЈАНА ВУКОВИЋ: Па Вас пита, добро, добро, хвала.

Опт. ЉУБАН ДЕВЕТАК: Ово је пристрасно питање, стварно не желим да одговорим, ово је стварно пристрасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С обзиром да има неко суђење у пола три, ми морамо да напустимо ову судницу, наставићемо сутра.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида у 14 часова и 32 минута и биће настављен:

**22. априла 2008. године
са почетком у 9,30 часова.**

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА